

Συντάκτης : Αδαμοπούλου Μαρία
04/11/2003 20:23:28

Ημ/νία καταχώρησης :

Δεν είναι μόνο τα προσφυγικά στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας που απειλούνται με κατεδάφιση... αλλά και το ιστορικό βιομηχανικό συγκρότημα της "Ανατολικής Ταπητουργίας στη Νέα Ιωνία". Το Δημοτικό Συμβούλιο της Νέας Ιωνίας χωρίς να αναλογισθεί την ιστορική μνήμη που φέρει το συγκεκριμένο κτίριο, τη σημασία και το συναισθηματικό "φορτίο" που έχει για το κόσμο της προσφυγιάς, ζήτησε τον περασμένο Ιούνιο από το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων τον αποχαρακτηρισμό του από διατηρητέο. Κι ενώ εκκρεμούσε το αίτημα της 1ης Εφορείας Νεοτέρων Μνημείων για τον χαρακτηρισμό του συγκροτήματος ως διατηρητέο ο δήμος θεώρησε καλό να προχωρήσει αυθαίρετα σε αποκατάσταση ενός μόνο τμήματος του συγκροτήματος με χρήματα που εξασφάλισε από το Γ' ΚΠΣ. Συμμέτοχος στην ιστορία "κατεδάφισης" του κτιρίου είναι και το ΥΠΠΟ το οποίο με σχετική απόφαση άναψε το πράσινο φως για την κατεδάφιση του υπόλοιπου κτιρίου, εκείνου δηλαδή που ο δήμος δεν αναπαλαίωσε.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το βιομηχανικό συγκρότημα "**Ανατολική Ταπητουργία**" είναι η πρώτη βιομηχανία που ιδρύθηκε στο Δήμο Νέας Ιωνίας κι αποτελεί ιστορικό μνημείο μιας κι έχει συνδέσει το όνομά του με τη δραστηριότητα των προσφύγων που έφτασαν στην Ελλάδα μετά το 1922. Τα παραπάνω επιβεβαιώνουν με αποφάσεις τους το ICOMOS αλλά και το Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς. Μήπως ο δήμος αλλά και το ΥΠΠΟ θα πρέπει να αναζητήσουν κάποιο ρόλο και χρήση για το συγκεκριμένο κτίριο αντί να προχωρήσουν απερίσκεπτα στην απαξίωσή του;

Copyright © "Η ΑΥΓΗ". ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιλιπτική, ή κατά παράφραση ή διασκευή απόδοση του περιεχομένου της εφημερίδας με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανόνες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

Υλοποίηση με το **APXEION-WEB** Copyright(c)1996 - 2000 **Hypersystems Ltd.**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Για την Προστασία του Περιβάλλοντος
και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς

Τριπόδων 28, 10558, Πλάκα, Αθήνα
Τηλ. 210 3225245, 3226693 Φαξ. 210 3225240
www.ellinikietairia.gr

Αθήνα, 4.7.05
Αρ. Πρωτ. 903/ EE

Κύριο Σωτηρόπουλο
Δ/ση Εκτέλεσης Μουσείων
και Πολιτιστικών Κτηρίων ΥΠΠΟ
Πλατεία Καρύτση 12
10561 Αθήνα

Αγαπητέ κύριε Σωτηρόπουλε,

Υστερα από την τηλεφωνική μας επικοινωνία σάς στέλνω το απαραίτητο υλικό για την υποβολή προτάσεων βράβευσης έργων αναστήλωσης, ανάδειξης αρχαιολογικών χώρων, μουσείων κ.ά. από την Europa Nostra.

Σας υπενθυμίζω ότι σε περίπτωση που η υποβολή γίνει από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ο φάκελος με το υλικό θα πρέπει να σταλεί στα γραφεία μας (Τριπόδων 28, Πλάκα) έως τη Δευτέρα 5 Σεπτεμβρίου 2005.

Για ο,τιδήποτε χρειαστείτε είμαστε στη διάθεσή σας.

Με εκτίμηση

Ειρήνη Γρατσία

Επιστημονική Γραμματέας
Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς ΕΕ

Συντάκτης : Σταυρογιάννη Λελούδα
25/06/2005 10:55:32

Ημ/νία καταχώρησης :

Της Λούλης ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ

Ένα κομμάτι της ιστορικής μνήμης, από το 1923, το πέμπτο κτίσμα του βιομηχανικού συνόλου της "Ανατολικής Ταπητουργίας" στη Νέα Ιωνία (η παλαιότερη μονάδα ταπητουργίας), στο οποίο στεγαζόταν το υφαντήριο, 730 τ.μ., κατεδαφίστηκε στις 23 Μαΐου από τη δημοτική αρχή και μαζί του η νομιμότητα. Πριν προλάβει να καθαρογραφεί η απόφαση του Ε' τμήματος του ΣτΕ με ημερομηνία 27 Μαΐου η οποία ακύρωνε μετά από προσφυγές πολιτών και συλλόγων της περιοχής απόφαση του υπουργού Πολιτισμού 21.8.2003. Αυτή "δεν χαρακτήριζε ως μνημείο το κτίριο V του Συγκροτήματος της Παλαιάς Ταπητουργίας, επί της οδού Πατρ. Ιωακείμ στον Δήμο της νέας Ιωνίας, "διότι τα αρχιτεκτονικά και μορφολογικά του στοιχεία έχουν αλλοιωθεί και βρίσκονται σε κακή κατάσταση διατήρησης και δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζουν οι διατάξεις του Ν. 3028/2002".

Υπέρ του χαρακτηρισμού τους είχαν ταχθεί η Αρχιτεκτονική Σχολή του ΕΜΠ, το ICOMOS αλλά και οι εισηγήσεις της πρώτης Εφορείας Νεοτέρων Μνημείων και του τμήματος Νεοτέρων Μνημείων από το 2002 οι οποίες ανατράπηκαν και ποτέ δεν πήραν τη μορφή απόφασης μετά από παρεμβάσεις του δημάρχου Ι. Χαραλάμπους στον τότε υπουργό Πολιτισμού. Στις εισηγήσεις αυτές στηρίχθηκε το Ε' τμήμα και έκρινε την απόφαση του υπουργού Πολιτισμού "πλημμελή και μη νόμιμη" όπως και ότι θεμελιώνεται "η ιδιαίτερη σημασία των επίμαχων κτιρίων του συγκροτήματος για την ιστορική μνήμη του τόπου, λόγω της ενασχόλησης σ' αυτά των εγκατασταθέντων στη Νέα Ιωνία προσφύγων της Μικράς Ασίας με παραδοσιακές δραστηριότητες (**ταπητουργία** - υφαντουργία) αλλά και των κοινωνικών αγώνων τους με τους οποίους συνδέονται (απεργιακές κινητοποιήσεις, εργασία ανηλίκων) η ιστορικότητα των κτιρίων αυτών και η συμβολή τους στη διαφύλαξη της ιστορικής μνήμης του τόπου στην κατάσταση, στην οποία ευρίσκονται ουδόλως λαμβάνεται υπόψη ως κριτήριο κατά την κρίση περί του χαρακτηρισμού τους ή μη όπως θα έπρεπε αλλά η απόφαση του υπουργού Πολιτισμού περί μη χαρακτηρισμού τους θεμελιώνεται αποκλειστικά στην πραγματική κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει".

EUROPA NOSTRA

About Europa Nostra

[History](#)

[Structure](#)

[Financing](#)

[Contact us](#)

Calendar of Events

Campaigning for

Endangered Heritage

European Heritage Awards

[Call for Entries 2005](#)

[Past Laureates](#)

Heritage Tours

Influencing Policy

Links

Members

News

Newsletter

Publications

Press Release Archive

Restoration Fund

Scientific Activities

Speeches

Join Us

Vacancies

Search

With the support of

Τα κτίρια αυτά είχαν απαλλοτριωθεί μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο το 1985 από τον Δήμο Νέας Ιωνίας με σκοπό να διαμορφωθούν σε τόπο πολιτιστικών και αθλητικών δραστηριοτήτων. Η πρώτη εφορεία Νεοτέρων Μνημείων έκρινε ότι είναι πολύ σημαντικά για την νεοελληνική ιστορία και ειδικότερα για την εγκατάσταση των προσφύγων στη Νέα Ιωνία και κατά συνέπεια έπρεπε να διασωθούν ως ιστορικά διατηρητέα μνημεία. Σύμφωνα με την εισήγησή της στα κτίρια στεγαζόταν η **Ανατολική Ταπητουργία** η οποία μαζί με την Ελληνική **Ταπητουργία** προσπάθησε το 1923 με την βοήθεια του ελληνικού κράτους και ειδικότερα της Επιτροπής Αποκατάστασης Προσφύγων να μεταφέρει στην Ελλάδα την ακμάζουσα στη Σπάρτη της Μικράς Ασίας **ταπητουργία**. Η προσπάθεια αυτή εστέφθη από μεγάλη επιτυχία και υπάρχουν στοιχεία ότι το 1927 στη Ν. Ιωνία εργάζονταν στην **ταπητουργία** 1.223 εργάτριες. Εν τούτοις η ανοδική πορεία διακόπηκε απότομα με την οικονομική κατάρρευση του 1929 και τα μεγάλα εργοστάσια της περιοχής κήρυξαν πτώχευση ή στράφηκαν στην κλωστοϋφαντουργία. Σε άλλο σημείο αναφέρεται χαρακτηριστικά: "Ο χώρος ξυπνά ιστορικές μνήμες από την εποχή της εγκατάστασης των προσφύγων και είναι άμεσα συνδεδεμένος με αγώνες και απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζομένων τη δύσκολη εποχή του μεσοπολέμου, καθώς μάλιστα η καταστρατήγηση του ωραρίου, οι κακές συνθήκες εργασίας και η απασχόληση των παιδιών είχαν προκαλέσει την επέμβαση του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας".

Ψιλά γράμματα για το Δημοτικό Συμβούλιο που επέμενε να μην χαρακτηρισθούν τα κτίρια του Ο.Τ. 150 "επειδή αφενός δεν αποτελούν ιδιαίτερα αξιόλογα δείγματα βιομηχανικής κληρονομιάς και είναι σε ερειπωμένη κατάσταση και αφετέρου με τον χαρακτηρισμό τους θα δεσμευτούν 7,5 στρέμματα δημοτικού χώρου, τα οποία ο δήμος έχει αποκτήσει με δαπανηρές διαδικασίες απαλλοτρίωσης και στα οποία θέλει να κατασκευάσει υπόγειο γκαράζ και χώρο αθλητικών - πολιτιστικών δραστηριοτήτων". Επιπλέον ο χαρακτηρισμός θα επέβαλλε κανόνες στους οποίους δεν χωρούν οι συνήθεις εργολαβίες. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι η διεύθυνση Λαϊκού Πολιτισμού σε έγγραφό της (16.1.2003) επέμενε ότι η διατήρησή τους και ο χαρακτηρισμός τους εξασφαλίζει την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς και δημιουργεί ελεύθερους χώρους.

Το ποια κριτήρια πρυτάνευσαν αποδεικνύεται τόσο από την επιστολή του δημάρχου προς τον υπουργό Πολιτισμού το 2003 "σε συνέχεια ανεπίσημης επιστολής που σου έστειλα στις 30.11.2002, κατόπιν υποδείξεώς σου μέσω της κ. Μενδώνη όσο και από την παρέμβαση του δήμου στο ΣτΕ". Αντιγράφουμε από την πρώτη: "Ο χαρακτηρισμός των

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Για την Προστασία του Περιβάλλοντος
και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς

Τριπόδων 28, 10558, Πλάκα, Αθήνα
Τηλ: 210 3225245, 3226693 (Fax: 210 3225240)
www.ellinikietairia.gr

Αθήνα, 4.7.05
Αρ. Πρωτ. 923/ΕΕ

Κύριο Σωτηρόπουλο
Δ/ση Εκτέλεσης Μουσείων
και Πολιτιστικών Κτηρίων ΥΠΠΟ
Πλατεία Καρύτση 12
10561 Αθήνα

Αγαπητέ κύριε Σωτηρόπουλε,

Ύστερα από την τηλεφωνική μας επικοινωνία σάς στέλνω το απαραίτητο υλικό για την υποβολή προτάσεων βράβευσης έργων αναστήλωσης, ανάδειξης αρχαιολογικών χώρων, μουσείων κ.ά. από την Europa Nostra.

Σας υπενθυμίζω ότι σε περίπτωση που η υποβολή γίνει από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ο φάκελος με το υλικό θα πρέπει να σταλεί στα γραφεία μας (Τριπόδων 28, Πλάκα) έως τη Δευτέρα 5 Σεπτεμβρίου 2005.

Για ο,τιδήποτε χρειαστείτε είμαστε στη διάθεσή σας.

Με εκτίμηση

Ειρήνη Γρατσία

Επιστημονική Γραμματέας
Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς ΕΕ

κτισμάτων ως διατηρητέων θα αποτελέσει καταστροφή για τη Νέα Ιωνία. Είναι ο μοναδικός χώρος στο ιστορικό κέντρο της Νέας Ιωνίας που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως υπόγειο γκαράζ" ή "το κτήριο έχει ερείπια παλιών βιομηχανικών κτισμάτων, που στέγαζαν υφαντουργικές βιοτεχνίες με ευτελείς κατασκευές από τσιμεντόλιθους και άλλα παρόμοιας ποιότητας υλικά, λαμαρίνες κ.λπ. που είχε για χρόνια μεταβληθεί σε τόπο βρωμιάς. Το 19σέλιδο περιεχόμενο της παρέμβασης του δήμου στο δικαστήριο δεν χωρά σχολιασμό. Αποφαινεται: "Πού όμως υπάρχει η ιστορία; Μια αποτυχημένη επιχείρηση διάρκειας 6 ετών δεν είναι ιστορία που πρέπει να στήσουμε μνημεία για να την ενθυμούμεθα", "οι αρχαιολόγοι σε καμία εισήγησή τους δεν αναφέρονται σε κάτι σημαντικό στα κτίρια αυτά που γενικά και στην εποχή τους ήταν πρόχειρες κατασκευές. Τα 'σιδερένια κουφώματα και οι δίρριχτες και τετράρριχτες στέγες' είναι γνώρισμα του συνόλου των βιομηχανικών κτιρίων ακόμη και μετά το 1960 και ως κτίρια δεν αποτελούν τίποτε το ξεχωριστό και μνημειακό". Αλλά και "ήδη τα 4 εκ των 5 κτιρίων έχουν ανακατασκευασθεί και παραδοθεί στη χρήση για την οποία έγινε μελέτη. Το πέμπτο είναι ερείπιο και όπως οι αρχαιολόγοι βεβαιώνουν δεν είναι δυνατή η αποκατάστασή των εκτός αν ανακατασκευασθεί. Τούτο όμως σημαίνει τεράστιες δαπάνες και δημιουργία μεγάλου προβλήματος στην εφαρμογή των σχεδίων. Λαμβανομένου υπ' όψιν ότι το έργο, όπως έχει μελετηθεί, χρηματοδοτηθεί από το Γ' ΚΠΣ, την αλλαγή μελετών, σχεδίων και κατασκευής δεν υπάρχουν χρονικά περιθώρια να την εισηγηθούμε και να γίνει αποδεκτή!!!".

ΠΛΑΓΙΟΣ

Κατεδάφισαν άρον - άρον ένα από τα πρώτα βιομηχανικά κτήρια της περιοχής -κτίσμα του 1923- ενώ το ΣτΕ ακύρωνε απόφαση του υπουργείου Πολιτισμού που το αποχαρκτηρίζει

Copyright © "Η ΑΥΓΗ". ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιλιπτική, ή κατά παράφραση ή διασκευή απόδοση του περιεχομένου της εφημερίδας με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανόνες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

Υλοποίηση με το **APXEION-WEB** Copyright(c)1996 - 2000 **Hypersystems Ltd.**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Για την Προστασία του Περιβάλλοντος
και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς

Τριπόδων 28, 10558, Πλάκα, Αθήνα
Τηλ. 210 3225245, 3226693 Φαξ. 210 3225240
www.ellinikietairia.gr

Αθήνα, 4.7.05
Αρ. Πρωτ. 903/ EE

Κυρία Χρυσουλάκη
Δ/ση Μελετών Μουσείων
και Πολιτιστικών Κτηρίων ΥΠΠΟ
Πλατεία Καρύτση 12
10561 Αθήνα

Αγαπητή κυρία Χρυσουλάκη,

Υστερα από την τηλεφωνική μας επικοινωνία σας στέλνω το απαραίτητο υλικό για την υποβολή προτάσεων βράβευσης έργων αναστήλωσης, ανάδειξης αρχαιολογικών χώρων, μουσείων κ.ά. από την Europa Nostra.

Σας υπενθυμίζω ότι σε περίπτωση που η υποβολή γίνει από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ο φάκελος με το υλικό θα πρέπει να σταλεί στα γραφεία μας (Τριπόδων 28, Πλάκα) έως τη Δευτέρα 5 Σεπτεμβρίου 2005.

Για ο,τιδήποτε χρειαστείτε είμαστε στη διάθεσή σας.

Με εκτίμηση

Ειρήνη Γρατσία

Επιστημονική Γραμματέας
Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς ΕΕ

ΕΝΤΟΝΟ... ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ ΣΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΗΣ ... ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΑΣ

Επιστολές του Γιάννη Χαραλάμπους προς τον τότε Υπουργό Πολιτισμού Ευάγγελο Βενιζέλο για να αποτραπεί το ενδεχόμενο χαρακτηρισμού των ιστορικών κτισμάτων ως διατηρητέων

Η καθημερινή πολιτική πρακτική ακόμη και όταν αυτή αφορά τις τοπικές κοινωνίες δεν διαφέρει πολύ από την «ψηλή» πολιτική που ασκεί μια κυβέρνηση στο επίπεδο του κράτους. Το απαραίτητο παρασκήνιο, οι μυστικές διαβουλεύσεις και οι κάθε λογής πιέσεις από πολιτικούς παράγοντες, βρίσκονται στο καθημερινό «μενού» των τακτικών που επιλέγονται.

Το σύνθημα είναι οι πολίτες να έχουν «μαύρα μεσάνυχτα» περί τω τεκταινόμενου, ωστόσο κάποιες φορές κάποια κερκόπορτα ενημέρωσης ανοίγει, και φτάνει η στιγμή που οι υπεύθυνοι καλούνται να δώσουν απαντήσεις. Πειστικές και τέκμηριωμένες. Αυτή είναι μια τέτοια στιγμή...

Ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις

Η πολιτική επιλογή της δημοτικής αρχής και του Δημάρχου κ. Γιάννη Χαραλάμπους να προχωρήσει στην κατεδάφιση των κτισμάτων της Ανατολικής Ταπητουργίας, είναι φανερό πως πέρα από τις αντιδράσεις που

προκάλεσε, υποδαύλισε και μια σειρά πολιτικών συνεπειών που αφορούν τόσο όσο τον Δήμαρχο κ. Γιάννη Χαραλάμπους όσο και το σύνολο της πλειοψηφούς παράταξης. Η αλήθεια πως η δημοτική αρχή δεν έκρυψε ποτέ τις προθέσεις της περί αξιοποίησης του χώρου που καταλάμβαναν τα κτίσματα της Ανατολικής ταπητουργίας, ωστόσο οι μέθοδοι και η τακτική που επιλέχθηκε για να υποστηριχθεί η εν λόγω θέση σίγουρα δεν συνάδει με μια λογική διαλόγου και συνεννόησης με τις υπόλοιπες δημοτικές παρατάξεις και πολιτικούς φορείς της πόλης.

Ο δρόμος που η δημοτική αρχή επέλεξε ήταν αυτός των μονομερών αιφνιδιαστικών ενεργειών με στόχο την δημοσιότητα τελεσμένων. Αυτό το επέτυχε, ωστόσο οι παράπλευρες συνέπειες που προκλήθηκαν αφορούν τους ίδιους του εμπνευστές αυτής της τακτικής. Σε αυτό το κλίμα εντάσσονται και πληροφορίες που προβλέπουν την επιβολή αναγκαστικής αργίας στον Δήμαρχο Γιάννη Χαραλάμπους από τον Περιφερειάρχη Αττικής για τις ενέργειες του στο συγκεκριμένο ζήτημα. Ωστόσο πέρα από τις ενδεχόμενες συνέπειες για τον Δήμαρχο της πόλης, αυτό

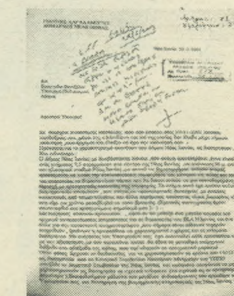
που κυρίαρχα ενδιαφέρει είναι ότι μια κίνηση που επεδίωκε στο να κάνει τομή στο κυκλοφοριακό τοπίο της πόλης, μετατράπηκε σε μια δυσάρεστη υπόθεση όπου η δημοτική αρχή βρήκε απέναντί της την μεγάλη πλειοψηφία των πολιτικών φορέων της πόλης και όχι μόνο.

Οι επιστολές του Δημάρχου

Ο Δήμαρχος κ. Γιάννης Χαραλάμπους στις δύο επιστολές του που απευθύνονται στον τότε Υπουργό Πολιτισμού κ. Ευάγγελο Βενιζέλο, επιδιώκει να δημιουργήσει τις απαραίτητες συνθήκες για να προχωρήσει το συντομότερο δυνατόν στην κατεδάφιση του συγκεκριμένου κτιρίου. Έτσι εξηγείται και το γεγονός ότι η πρώτη επιστολή εστάλη πολύ νωρίς πριν καν ο κ. Χαραλάμπους αναλάβει τα καθήκοντά του ως Δήμαρχος της πόλης. Είναι φανερό και στις δύο επιστολές ότι ο κ. Γιάννης Χαραλάμπους θεωρεί ως ζήτημα πρώτης γραμμής την κατεδάφιση του εν λόγω κτίσματος για αυτό και ασκεί έντονη πίεση, στον τότε Υπουργό Πολιτισμού να δώσει μια λύση στο θέμα, ώστε να λυθούν τα χέρια του δήμου και να προχωρήσει στην κατασκευή του υπόγειου γκαράζ. Είναι σαφές ότι οι δύο αυτές επιστολές εκφράζουν την έκδηλη επιδίωξη της δημοτικής αρχής να ξεπερδευτεί με ένα κτίριο «χαμηλής ή ακόμη και μηδενικής ιστορικής αξίας» και να προχωρήσει στην υλοποίηση της προγραμματικής της δέσμευσης.

Τα μέχρι τώρα τεκταινόμενα στην υπόθεση καταδεικνύουν ότι η δημοτική αρχή στην προσπάθειά της να προχωρήσει στην κατασκευή του εν λόγω υπόγειου πάρκινγκ, λειτουργήσει σπασμωδικά και τώρα βρίσκε-

ται αντιμέτωπη με ένα πολιτικό κλίμα που δρα αρνητικά τόσο για το ίδιο το έργο όσο και για την δημοτική αρχή που καλείται να αντιστρέψει την κατάσταση, να έρθει σε διάλογο με τοπικούς φορείς, συλλόγους και κόμματα αλλά και να υπερβεί το σκόπελο των ενδεχόμενων πειθαρχικών μέτρων εις βάρος του δημάρχου.

SUPER ΑΓΟΡΕΣ ΣΤΟ 1^ο SECOND Discount Furniture Center

μόνο
129€

Δερμάτινο Διευθυντικό
Κάθισμα
με μηχανισμό Relax

μόνο
109€

Δερμάτινο Κάθισμα
Εργασίας
με μηχανισμό Relax

μόνο
89€

Δερμάτινο Κάθισμα
Συνεργασίας

μόνο
99€

Αιγίλα, το άντρο των πειρατών

Η οχυρωμένη πόλη των Αντικυθήρων και το όνειρο για ένα αρχαιολογικό πάρκο

Της ΓΙΩΤΑΣ ΣΥΚΚΑ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Φαντάζεστε πώς θα ήταν ένα αρχαιολογικό πάρκο ένανταλλακτικού τουρισμού στο οποίο οι επισκέπτες θα μπορούσαν να συμμετέχουν στη διαδικασία της έρευνας; Αυτό ακριβώς οραματίζεται στα Αντικύθηρα ο αρχαιολόγος Άρνης Τσαρβάδουλος, ο οποίος ανακαλύπτει στην περιοχή αποκαλύπτοντας διαρκώς νέα ευρήματα που επιβεβαιώνουν ότι η αρχαία Αιγίλα, η οχυρωμένη πόλη των Αντικυθήρων ήταν άντρο των πειρατών.

Οι τελευταίες μάλιστα έρευνες αποκάλυψαν μεγάλο αριθμό όπλων. Περισσότερες από 26 αιχμές από βέλη και δόρατα, 50 είδη διαφορετικών σφενδονόλιθων και βλήματα από καταπέλτες. «Σε ορισμένα σημεία τα τεμάχια μαρτυρούν καταστροφή από ανθρώπινη δράση και σε άλλα πρόκειται για ανακατασκευές με πετραδάκια». Τι σημαίνει αυτό; «Ίσως σε κάποιο διάλειμμα πολιορκίας οι τότε κάτοικοι προσπάθησαν να ανακατασκευάσουν το σημείο που είχε καταστραφεί. Αυτό δείχνει ότι τους νίκησαν, διαφορετικά θα είχαν ανακατασκευάσει το τείχος με μεγαλύτερη φροντίδα και προσοχή», εξηγεί ο αναφορέας.

Αλλά δεν είναι τα μοναδικά ευρήματα. Υπάρχουν και δύο ροδίτικες επιγραφές που μιλούν για εκστρατεία κατά των Λαττών της Αιγίλας, άρα υπάρχει και επιγραφική επιβεβαίωση». Μην ξεχνάμε άλλωστε ότι το 1888 στις άκρες του ορμηκού του Επρωσιτίου, όπου ήταν το αρχαίο λιμάνι, βρέθηκε το άγαλμα του Απόλλωνα με αφιερωματική επιγραφή που πιστοποιούσε την ύπαρξη του ιερού του θεού. Πρόκειται για μια πειρατική πόλη που εξαφανίστηκε το 67 π. Χ., υπάκουσε όμως και ίκνη -σε άλλα

Αεροφωτογραφία του ορμηκού του Επρωσιτίου όπου λειτουργούσε το λιμάνι της αρχαίας Αιγίλας, της οχυρωμένης πόλης των Αντικυθήρων. Επάνω δεξιά, μολυβίδα με επιγραφή που αναφέρει ότι την «εσφενδονίζουν» οι Φαλασαρνείς και βρέθηκε στο κάστρο των Αντικυθήρων.

σημεία του νησιού - από εγκαταστάσεις του 4ου αι. μ. Χ., αλλά και από την πρώτη Εποχή του Χαλκού, από την οποία βρέθηκαν ελάχιστα κεραμικά.

Στην ουσία στα Αντικύθηρα πραγματοποιούνται δύο έρευνες, η μια επιφανειακή από την Καναδική Σχολή με την ΚΣΤ Εφορεία Αρχαιοτήτων (επντιστοίχως προοίσις θέσεις) και η δεύτερη είναι η ανασκαφή του Άρνη Τσαρβάδουλου.

Για τη δική του έχει πρωτότυπα σχέδια. Να την οργανώσει σε αρχαιολογικό πάρκο, στο οποίο εθελοντές εργάτες θα βοηθούν χωρίς αμοιβή τους αρχαιολόγους βιώνοντας τη μοναδική εμπειρία της έρευνας.

Ανέφικτο; «Ηδη χρησιμοποιούμε, εκτός από τους φοιτητές. Ανάμεσα σε αυτούς είναι ένας Ελβετός τεχνί-

της, ένας καθηγητής Πανεπιστημίου από το Παρίσι, μια βιβλιοθήκη από τον Διόνυσο, ένας υπάλληλος από το υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Δεν πληρώνουμε τίποτε για εργατικά, είναι όμως όλοι τους ευχαριστημένοι όπως και εμείς. Αν γίνει αυτό οργανώμενα, η περιοχή θα αποκτήσει έσοδα ενώ το αρχαιολογικό πάρκο θα αποτελέσει μεγάλη επένδυση για το νησί».

Στο κάστρο των Αντικυθήρων (ελληνιστική περίοδος) που καταλαμβάνει έκταση 300 στρεμμάτων, το παλαιότερο εύρημα που έχει αποκαλυφθεί χρονολογείται περίπου στο 300 π. Χ. και το νεότερο στο 67 π. Χ. Από την τεκτονική πόλη, εξηγεί ο ανακατασκευαστής, σώζονται τμήματα από τα τεμάχια της σε ύψος μέχρι εξήμισι μέ-

τρων, αλλά και διάφορες άλλες εγκαταστάσεις της. «Το γεγονός ότι σώζεται σχεδόν όλο το οικοδομικό υλικό της οχύρωσης, δίνει τη δυνατότητα της αποκατάστασης σχεδόν στο αρχικό του ύψος».

Τα Αντικύθηρα - ανάμεσα στην Κρήτη και τη Κύθηρα - κείνουν στην οριζή του δρόμου της εξόδου στην Αιγίλα. Ήταν λοιπόν στρατηγικό σημείο για τον έλεγχο της περιοχής αλλά και για πειρατική δράση.

«Εμείς σκάβουμε από το 2000 μετά από αίτηση των κοινότητων Αντικυθήρων, η οποία μας χρηματοδοτούσε με 3000 ευρώ. Το νησί είναι ένας άγριος βράχος και η μόνη παραλία είναι αυτή δίπλα στην ανασκαφή. Οι αρχαιότητες είναι μοναδικός πόλος έλξης για τον τουρισμό».

Κατεδαφίστηκε παλιό εργοστάσιο στη Ν. Ιωνία

ΜΝΗΜΗ Ένα ακόμη κομμάτι της βιομηχανικής κληρονομιάς της Αθήνας κατεδαφίστηκε. Πρόκειται για το παλιό βιομηχανικό συγκρότημα της Ανατολικής Ταππουργίας στη Νέα Ιωνία, κτισμένο το 1923 σε οικόπεδο οκτώ στρεμμάτων και συνδεδεμένο με την προσφυγική μνήμη της περιοχής. Παρά τις συντονισμένες προσπάθειες κοινωνικών ομάδων και φορέων που διεκδίκησαν τη διάσωση του συγκροτήματος (ανάμεσά τους και η Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς), τα κτίρια της Ανατολικής Ταππουργίας τελικά κατεδαφίστηκαν. Το Υπουργείο Πολιτισμού, με απόφαση του 2003, εκτίμησε ότι τα ετοιμόρροπα κτίρια είχαν απολέσει τα μορφολογικά τους στοιχεία και αποφάσισε να επιτρέψει την κατεδάφιση τους επιτρέποντας στη δημοτική αρχή της Νέας Ιωνίας να ικανοποιήσει ένα παλιό αίτημά της: την απελευθέρωση του χώρου και τη δημιουργία υπογείου πάρκινγκ.

Δύο κόσμοι

Η Νέα Ιωνία, από τις πρώτες εργατικές και βιομηχανικές συνοικίες, μεταβάλλεται στις μέρες μας ταχύτατα σε πόλη χωρίς ταυτότητα και ιστορική μνήμη. Το βιομηχανικό συγκρότημα της Ανατολικής Ταππουργίας (στο οποίο αργότερα και για πολλές δεκαετίες στεγάστηκε η «Ελληνική Μεταξοβιομηχανία» της εταιρείας «Αφροδίτη») έγινε τώρα μετά την κατεδάφιση του ένα πεδίο συμβολικής αντιπαράθεσης δύο αντιλήψεων για την κοινωνική ιστορία και την αστική ανάπτυξη. Η δημοτική αρχή θεωρούσε την πιθανότητα διατήρησης του συγκροτήματος «καταστροφική». Από την άλλη, η αρχαιολόγος Ολγα Δακουρά - Βογιατζόγλου, που έδωσε μάχη για τη διάσωση της Ανατολικής Ταππουργίας, υποστηρίζει ότι «κανένας μέχρι σήμερα πολιτικός και αντικειμενικός

παράγοντας δεν αναζήτησε την ταυτότητα, το πρόσωπο της Νέας Ιωνίας, που «κατάντησε μια πόλη φάντασμα, γνωστή μόνο με ένα όνομα στον αστικό χάρτη». Στο οικόπεδο της παλιάς Ανατολικής Ταππουργίας, «συγκρούονται δύο αντιλήψεις που κρίνονται διαφορετικά επίπεδα».

Παρά το γεγονός ότι η συγκεκριμένη μάχη κάηκε για τους υπερασπιστές της ιστορικής μνήμης, η περίπτωση αυτή είναι ενδεικτική (και συμβολική) για πολλές άλλες που αναδεικνύονται σε πεδία σύγκρουσης ιδεολογικών αντιπαράθεσεων. Η συχνά πραγματιστική

Μερική άποψη της Ανατολικής Ταππουργίας στη Νέα Ιωνία, που τελικά κατεδαφίστηκε.

κή προσέγγιση της τοπικής αυτοδιοίκησης που αναζητεί δρόμους άμεσας εξαρτήσεων για αποσυμφόρμηση προβλημάτων που έχει δημιουργήσει η ελευθέρωση πολιτικής, αντιπαράκειται με τις δυνάμεις εκείνες που προτάσσουν την μακροπρόθεσμη επένδυση στην ιστορική μνήμη, την κοινωνική συνοχή και την αστική ταυτότητα. Η αρχαιολόγος Ολγα Δακουρά - Βογιατζόγλου είχε διατυπώσει πρόταση για επανάχρηση του εργοστασίου ως χώρου τεκμηνίωσης και τεχνολογικού Μουσείου αφιερωμένου στην κλωστοϋφαντουργία «που πιστά υπηρετήθηκε μέχρι σήμερα στον χώρο της Νέας Ιωνίας».

ΝΙΚΟΣ ΒΑΤΟΠΟΝΑΟΣ

Σκηνοθέτες στη μάχη της Ολυμπιάδας 2012

ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ

Η μάχη για τους επόμενους Ολυμπιακούς Αγώνες δεν είναι μόνο πολιτική, οικονομική ή αθλητική. Είναι και κινηματογραφική. Το Λονδίνο, το Παρίσι, η Νέα Υόρκη, η Μαδρίτη και η Μόσχα, οι πέντε πόλεις που διεκδικούν το χρίσμα για την Ολυμπιάδα του 2012, χρησιμοποιούν τα δυνατά τους όπλα για να εντυπωσιάσουν τα μέλη της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής.

Ετσι, μεγάλα ονόματα του διεθνούς κινηματογράφου σκηνοθετούν δύο τουλάχιστον από τα φιλμ της παρουσίασης των υποψηφίων πόλεων. Το φιλμ της Νέας Υόρκης, που θέλει να πείσει πολύ να δείξει το νέο πρόσωπο που θα διαθέτει το 2012 με το ολοκληρωμένο συγκρότημα στην θέση των Λιδών Πύργων, έχει σκηνοθετήσει ο Στίβεν Σπίλμπεργκ. Την αντίστοιχη ταινία για την υποψηφιότητα του Παρισιού, γύρισε ο Λικ Μπεςόν, από τις ηγετικές μορφές του γαλλικού σινεμά, τόσο ως σκηνοθέτης, αλλά τα τελευταία χρόνια κυρίως ως παραγωγός.

Οι δύο ταινίες θα προβληθούν σήμερα στη Σιγκαπούρη, όπου θα συνεδριάσουν τα μέλη της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής. Όπως δήλωσε ο Λικ Μπεςόν για τον «αντίπαλό» του, τον Σπίλμπεργκ,

Ο Στίβεν Σπίλμπεργκ γύρισε το φιλμ για την υποψηφιότητα της Ν. Υόρκης.

«Ο Στίβεν είναι ο ήρωάς μου, ο δάσκαλός μου. Θα είναι τιμή αν χάσω από εκείνον, θα είναι σούπερ τιμή αν τον κερδίσω». Ο Μπεςόν δεν αποκάλυψε λεπτομέρειες για το τι περιλαμβάνει το φιλμ που γύρισε, τόνισε όμως ότι το Παρίσι πρέπει να αναλάβει τη διοργάνωση, ώστε να αναζωογονηθεί και η ίδια η πόλη και οι κάτοικοί της. «Χρειάζομαστε τους αγώνες, επειδή βρισκόμαστε σε κάποια κατάσταση εδώ στη Γαλλία», είπε. Οσο για τον Στίβεν Σπίλμπεργκ, το φιλμ της Νέας Υόρκης δεν είναι η μοναδική του ενασχόληση με τους Ολυμπιακούς. Ηδη γυρίζει την επόμενη ταινία του, που έχει θέμα τη δολοφονία Ισραηλινών αθλητών στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Μονάχου, το 1972.

Η Σιγκαπούρη σήμερα θα μοιάζει με σύνδρομο κορυφής. Επικεφαλής της γαλλικής αντιπροσωπείας στη Σιγκαπούρη είναι ο πρόεδρος Ζακ Σιράκ, ενώ τη Βρετανία και την Ισπανία θα εκπροσωπήσουν οι πρωθυπουργοί των χωρών, ο Τόνι Μπλερ και ο Χοσέ Λουίς Ροντρίγκεζ Θαπατέρο. Βασικοί εκπρόσωποι της αμερικανικής αντιπροσωπείας είναι η γερουσιαστής και πρώην Πρώτη Κυρία, Χίλαρι Κλίντον και ο θρύλος του μποξ, Μοχάμεντ Αλί.

Η ιστορία μιας συντροφιάς Γραικών στα Καρπάθια

Της ΟΛΓΑΣ ΣΕΛΛΑ

ΕΚΔΟΣΗ

«Προσπάθησα να αναστήσω, κατά τον συνήθη τρόπο μου, μια εποχή, αφού με γοητεύει πάντα η προσπάθεια απόδοσης χρόνου, τόπου και κοινωνικού περιγύρου και μέσα σ' αυτό τον καμβά να στήνω την ιστορία μου». Τα λόγια ανήκουν στον συγγραφέα Νίκο Θέμελη και επιδόθηκαν στη διάρκεια της επίσημης εμφάνισής του τέταρτου βιβλίου του *Η Για μια συντροφιά ανάμεσά μας* (εκδόσεις «Κέδρος»).

Τόπος και φόντο του νέου του βιβλίου η παροικία των Γραικών Στεφανόπολη (σημερινό Μπρατσόφ) στα Καρπάθια της Ρουμανίας. Χρόνος, το 1794, μετά τη Γαλλική Επανάσταση και λίγα χρόνια πριν ξεσπάσει η Ελληνική Επανάσταση. «Είναι η εποχή που βρίσκεται σε άνοδο και κινεί τον κόσμο ο Διαφωτισμός και ο προβληματισμός. Η Στεφανόπολη είναι το απόλυτο σημείο στην Ευρώπη, όπου ο ελληνισμός έχει τη δική του παρουσία που λάμπει και ευμερεί.

Πρόπλασμα αστού

Στα Καρπάθια έχει κανείς την αίσθηση ότι βρίσκεται στο τέλος του κόσμου», συνεχίζει ο Νίκος Θέμελης, που πρώτα ενημερώνεται για την ιστορική περίοδο με την οποία θέλει να καταπιαστεί και μετά επισκέπτεται τον τόπο που τοποθετεί την ιστορία του.

Σ' αυτόν τον τόπο τοποθετεί τον

Ο Νίκος Θέμελης και στο νέο, τέταρτο, βιβλίο του παραμένει πιστός στην αναζήτηση της ελληνικής ταυτότητας.

ήρωά του, τον Θεοφάνη, έναν αρχοντάθρωπο, που βρίσκεται στην κορυφή των επιτευγμάτων του και είναι επίλεκτο μέλος της εμπορικής τάξης. Ένα «πρόπλασμα αστού» όπως τον χαρακτηρίζει ο ίδιος ο συγγραφέας που τον έπλασε. «Στον απόλοχο της Γαλλικής Επανάστασης, που φτάνει μέχρι τη μακρινά Καρπάθια, όλα ανατρέπονται».

Αφορμή για να μεταφέρει εκεί την πλοκή του νέου του βιβλίου ήταν ένα απόσπασμα από την «Κοσμογραφία» του 1583, τον Ατλάντα της εποχής, όπου υπήρχε λήμμα για

τους Γραικούς της Στεφανόπολης. Μετά τις πρώτες μελέτες, ήρθε η επίσκεψη του Νίκου Θέμελη στο Μπρατσόφ. Πρόκειται για μία συγκλονιστική μεσαιωνική πολιτεία, που είναι άθικτη και απλώς καταρρέει». Σε έγγραφα του 18ου αιώνα βρήκε και τις ιδέες για την ονοματοδότηση των πρώτων του: Θεοφάνης, Ζωή, Νεόφυτος...

«Απ' ό,τι φαίνεται ο Θεοφάνης είναι ο Γιώργος και ο Κώστας του σήμερα». Εκεί, σ' αυτή τη μακρινή πόλη των Καρπαθίων, ο Νίκος Θέμελης άνοιξε μια παλιά πόρτα και βρέθηκε μπροστά σε μια

δασκάλα που μάθαινε μερικά ρουμανικά ελληνικά. «Υπάρχει ακόμα ελληνική κοινότητα στο Μπρατσόφ».

Ελληνική ταυτότητα

Παρότι δαλώνει υπέρμαχος του Διαφωτισμού, ο Νίκος Θέμελης αρνείται σθεναρά ότι το βιβλίο του παραπέμπει σε κάτι αμιγώς ιδεολογικό. «Πρωτίστως γράφω προσπάθοντας να φτιάξω μια ιστορία, με την οποία κάποιος θα ψυχαγωγηθεί, με την αρχαία έννοια». Οπωσδήποτε όμως, όπως και στα προηγούμενα βιβλία του, τον απασχολεί η ελληνική ταυτότητα, οι απαρχές και οι διαδοχές δημιουργίας του ελληνικού έθνους. Η υποψία ενός έθνους που έρχεται και δεν έχει ακόμα συνειδητοποιηθεί. Και φαίνεται ότι είναι ένας προβληματισμός που δεν απασχολεί μόνο τον ίδιο, αφού τα τρία προηγούμενα βιβλία του πούλησαν, συνολικά, 350 χιλιάδες αντίτυπα. Οσο για το νέο του βιβλίο, είχε, πριν κυκλοφορήσει, παραγγελίες για 17 χιλιάδες αντίτυπα από τα βιβλιοπωλεία.

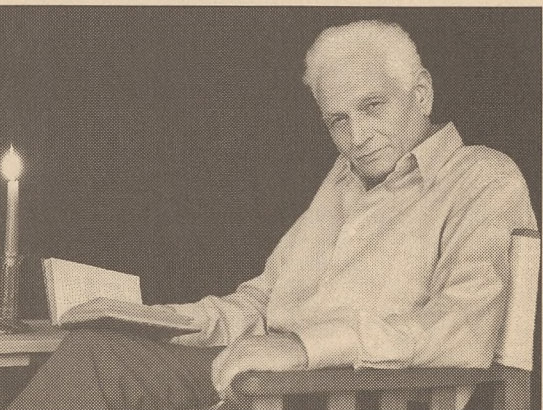
Οι τίτλοι των προηγούμενων βιβλίων του μονολεκτικοί και επαρκείς φορτισμένοι. Ο τίτλος του τέταρτου βιβλίου τι μπορεί να υποδηλώνει; «Όταν καταρρέουν οι αξίες όμως, μένει κάτι που κρατά τους ήρωες όρθιους. Είναι η συντροφικότητα, που τη μετέτρεψε σε "συντροφιά", αφού τότε δεν υπήρχε η έννοια με την έννοια που τη λέμε σήμερα», λέει ο Νίκος Θέμελης.

«Ποίηση»: οι νέοι, οι γυναίκες και ο Ντερνιντά

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Τεύχος ειδικό για το περικό «Ποίηση», που διευθύνει ο Χάρης Βλαβιανός και εκδίδει η «Νεφέλη».

Ποιο είναι το στίγμα του 25ου τεύχους; Θα μπορούσε να συνοψιστεί στις λέξεις, οι νέοι και οι γυναίκες. Ένα μεγάλο αφιέρωμα στη σκέψη των σύγχρονων γυναικών συγγραφέων φιλοξενείται στην τελευταία «Ποίηση»: από την Inger Christensen ως την Paula Meehan και από τη Βιρτζίνια Γουλφ ως την επιλογή της, κορυφαία φεμινιστρια κριτικό Ηλένη Σίκου, οι γυναίκες δημιουργοί επιχειρούν μια ενδιάμεση παραδειγματική αναδίφηση. Κείμενα

Μια χαρακτηριστική φωτογραφία του Ζακ Ντερνιντά.

μαθηματικής υφής και έντονων μουσικότητας, ποιήματα ανησυχητικά και διφορούμενα, κείμενα για την εμπειρία της απουσίας και της απώλειας, ποιήματα που διαπνέονται από θερμή και δυναμική αναδίφηση. Κείμενα

στην ποίηση και το μέλλον αλλά και για το μέλλον της γραφής.

Το δεύτερο μεγάλο αφιέρωμα του εξάμηνου περιοδικού δίνει χώρο και λόγο στη νεότερη ελληνική ποίηση. «Δεν πρόκειται για ανθολογία, ούτε για προσπάθεια ομαδοποίησης» προειδοποιεί το περιοδικό. Και προσθέτει: «Εκεί που νομίζαμε ότι οι νέοι λογοτέχνες έχουν στραφεί αποκλειστικά στην πεζογραφία, διαπιστώνουμε ότι κάποιοι επενδύουν σταθερά στην ποίηση». Ο κριτικός Βαγγέλης Χατζηβασιλείου επικριεί μια πρώτη αποτίμηση της γραφής τους.

Τα αφιερώματα της «Ποίησης» συμπληρώνει το In memoriam

στον Ζακ Ντερνιντά, τον φιλόσοφο που πέθανε πέρσι. Στο τεύχος δημοσιεύονται δύο κείμενα που γράφτηκαν όταν θάνατος και της αποτίμησης για την απουσία του και δύο μελέτες σχετικά με το έργο του.

Ο προνομικός συνομιλητής του Ντερνιντά, φιλόσοφος Ζαν Λυκ Νανσύ, και ο Κριστόφ Μπιρντάν υπογράφουν τα δύο πρώτα κείμενα. Οι μελέτες για τον Ντερνιντά έχουν ελληνική υπογραφή: του Βαγγέλη Καποδύρη και του Γεράσιμου Μικολύρη, ο οποίος πραγματεύεται την περίφημη διαμάχη μεταξύ Μισέλ Φουκώ και Ζακ Ντερνιντά. Το αφιέρωμα έχει επιμεληθεί ο Βαγγέλης Μπιτορής.

Ένα τεύχος πλούσιο, με όπλο το λόγο και αναφορές σε όλα τα είδη του.

Προτεραιότητα στη στέγαση των μουσείων Σύγχρονης Τέχνης

ΜΟΥΣΕΙΑ

Τις προτεραιότητες του υπουργείου Πολιτισμού προς το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης και το Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης διτύπωσε χθες ο υφυπουργός κ. Πέτρος Τατούλης. «Η πρώτη προτεραιότητα και για τα δύο μουσεία είναι η επίλυση του θέματος της στέγασής τους», αναφέρει το ΥΠΠΟ. «Ως προς το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης έχει ολοκληρωθεί η οριστική μελέτη και έχει υποβληθεί η αίτηση για την οικοδομική άδεια, ενώ για το Κρατικό έγιναν ενέργειες προς το υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών για να απεμπλακεί το θέμα της χρηματοδότησης για την αγορά του ακινήτου της ΥΦΑΝΕΤ».

Σύμφωνα με τις θέσεις του υπουργείου, τα δύο μουσεία θα είναι δικτυωμένα μεταξύ τους αλλά και με το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στη Θεσσαλονίκη, «ώστε η συνέργεια των δράσεων των φο-

ρέων να λειτουργεί πολλαπλασιαστικά για τη χώρα». Ανάμεσα στις προτεραιότητες τίθενται: ο διάλογος μεταξύ της ελληνικής και της διεθνούς σύγχρονης τέχνης, η παροχή στους Έλληνες καλλιτέχνες της ευκαιρίας να συμμετάσχουν σε προγράμματα χωρίς γεωγραφικά όρια, η προβολή της ελληνικής καλλιτεχνικής παραγωγής στο εξωτερικό, ο διάλογος των καλλιτεχνών με το κοινό, η προβολή της σύγχρονης τέχνης στην ελληνική περιφέρεια, η συγκέντρωση των πόρων σε συγκεκριμένες πολιτικές καθώς και η ενεργοποίηση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας για τον θεσμό της χορηγίας. Ειδικά για το Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, η προβολή της σημαντικής συλλογής Κωστήδικη περιλαμβάνει επίσης στην προτεραιότητες του ΥΠΠΟ. Διευκρινίζεται ότι η χάραξη της πολιτιστικής πολιτικής κάθε μουσείου ανήκει στα διοικητικά τους μουσεία έπειτα από εισήγηση του διευθυντή.

«Μοιρολόγι της Φώκας» στην Πλάκα

Μια ενιαία παράσταση βασισμένη σε τρία διηγήματα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη είναι το «Μοιρολόγι της Φώκας» που παρουσιάζεται απόψε (με ελεύθερη είσοδο) στο Θέατρο του Πανεπιστημίου Αθηνών στην Πλάκα. Η σκηνοθεσία ανήκει στη Μάνια Παπαδημητρίου και η θεατρική διασκευή στον Ερρίκο Μπελιέ. Πρωταγωνιστές είναι ο Τάκης Χρυσικάκος. Στην παράσταση ακούγεται ένα τραγούδι, σε ποίηση Παπαδιαμάντη, ένα μοιρολόι που έγραψε και ερμηνεύει ο Λουδοβίκος των Ανωγείων. Τα κοστούμια είναι του Νίκου Πετρόπουλου, η χορογραφία της Νατάσας Ζούκα και οι φωτισμοί του Δημού Αβελιζώδη.

Η πρεμιέρα πραγματοποιήθηκε την Κυριακή που μας πέρασε στη γενέτειρά του Παπαδιαμάντη, τη Σκιάθου. Αμέσως μετά την παρουσίαση του έργου στο Θέατρο του Πανεπιστημίου ακολουθεί σειρά παραστάσεων: Στο Δημοτικό Θέατρο Κολωνού (7/7), στη Δημοτική Αγορά Κυψέλης στη Φωκίανος Νέγρη (11/7), η οποία θα ανοίξει ειδικά γι' αυτή την εκδήλωση, στο Κληροθέατρο Παπάγου (13/7), στην Τεχνόπολη στο Γκάζι (18/7), ενώ την Τετάρτη 20 Ιουλίου, σε συνεργασία με το υπουργείο Υγείας και συμμετέχοντας στον εορτασμό των εκατό χρόνων του Νοσοκομείου «Σωτηρία» θα παρουσιαστεί στον προαύλιο χώρο του. Στη συνέχεια το «Μοιρολόγι της Φώκας» θα ταξιδέψει σε όλη την Ελλάδα.

«Ωδή στον Μεγαλέξανδρο»

Συμφωνική καντάτα του Γ. Χατζηνάσιου σε ποίηση Γ. Παπακώστα, στο Ηρώδειο

«Πολλές φορές η μουσική είναι ένας διάδρομος για να περάσουν οι μνήμες της ιστορίας...». Με αυτά τα λόγια ξεκίνησε τη χθεσινή συνέντευξη Τύπου ο Γιώργος Χατζηνάσιος. Μια διαφορετική πλευρά του δημοφιλούς συνθέτη, πάντα μελωδική αν και περισσότερο «θεατρική», θα έκομε την ευκαιρία να γνωρίσουμε την ερχόμενη Τετάρτη, 13 του μήνα. Στη συναυλία που θα δώσει στο Ηρώδειο, ο Γιώργος Χατζηνάσιος θα παρουσιάσει τη συμφωνική καντάτα «Ωδή στον Μεγαλέξανδρο» σε ποίηση του Γιώργου Παπακώστα.

«Το έργο δεν είναι γραμμένο για ειδικούς θεατές. Τα μοτίβα περιέχουν αποκρώσεις ελληνικής δημοτικής μουσικής, αρχαϊκές νύξεις, στοιχεία λυρικής μπαλάντας αλλά και τον στόμφο κινηματογραφικής μουσικής!», ανέφερε χαρακτηριστικά ο Γιώργος Χατζηνάσιος. Στο πρώτο μέρος του προγράμματος ο συνθέτης θα αυτοσχεδιάσει πάνω σε εικόνες και σκηνές από το ντοκιμαντέρ του Νίκου Σοφιανού «Ζει ο Αλέξανδρος». Στο δεύτερο η Συμφωνική Ορχήστρα «Εναρμόνια» υπό τη διεύθυνση του Γιώργου Χατζηνάσιου θα ερμηνεύσει την «Ωδή στον Μεγαλέξανδρο». Συμμετέ-

Μια διαφορετική πλευρά του Γιώργου Χατζηνάσιου θα γνωρίσουμε την ερχόμενη Τετάρτη στο Ηρώδειο.

χουν η Μικτή Χορωδία «Fons Musicalis», ο Πέτρος Γαϊτάνος (στο τραγούδι) και ο Γρηγόρης Βαλτινός (αφηγητής). «Η σκέψη μου με τον Μεγαλέξανδρο είναι άκρως βιοματική. Είμαι ένας γνήσιος Μακεδόνας»,

επισημάνει ο Γ. Χατζηνάσιος, ο οποίος μίλησε για τον τρόπο που οι παιδικές του μνήμες «όταν έπαιζα μπάλα στον θρυλικό αθλητικό σύλλογο της γειτονιάς μου, τον «Μέγα Αλέξανδρο» μεταμορφώθηκαν (με τη βοήθεια του ποι-

τη και συνεργάτη Γιώργου Παπακώστα) σε ένα έργο για τον θρύλο του Μεγαλέξανδρου. Η εκδήλωση πραγματοποιείται υπό την αιγίδα της Παμμακεδονικής Συνομοσπονδίας και του Συλλόγου Θεσσαλονικέων Αθηνών.

Ο Γιώργος Θεοτοκάς με τη στολή του εθελοντή και ο Γιώργος Σεφέρης, στις 6 Ιανουαρίου 1941.

Συνέδριο για τον Θεοτοκά

Μία έκδοση μία επέτειος. Εκατό χρόνια συμπληρώνονται φέτος από τη γέννηση του συγγραφέα Γιώργου Θεοτοκά. Από τους εμβληματικούς εκπροσώπους της λεγόμενης γενιάς του '30, «δεν διστάζει να γράφει για ποικίλα θέματα: από τη ρωσική επανάσταση και τα μερσιονικά μνημεία μέχρι τον υπερρεαλισμό και το λογοτεχνικό ύφος». Από τις εκδόσεις «Εστία» μόλις κυκλοφόρησε ένα δείγμα αυτής της πολυτάλαντης οπτικής του. Το βιβλίο «Αναζητώντας τη διαύγεια - Δοκίμια για τη νεότερη ελληνική και ευρωπαϊκή λογοτεχνία», με εισαγωγή και επιμέλεια του καθηγητή Δημήτρη Τζιόβα.

Το υπουργείο Πολιτισμού, το

Εθνικό Κέντρο Βιβλίου και οι εκδόσεις «Εστία» διοργανώνουν στις 7 και 8 Οκτωβρίου, συνέδριο με θέμα: «Γιώργος Θεοτοκάς, ένα ελεύθερο πνεύμα μεταξύ λογοτεχνίας και πολιτικής». Πανεπιστημιακοί, κριτικοί λογοτεχνίας, μεταφραστές, συγγραφείς θα προσπαθήσουν να προσεγγίσουν το μυθιστόρημα ως θεωρία και πράξη, το μυθιστόρημα ως σχέδιο, τη σχέση του συγγραφέα με την πολιτική.

Στο πλαίσιο του συνεδρίου που θα φιλοξενηθεί στη Στοά του Βιβλίου, θα λειτουργήσει έκθεση - αφιέρωμα στον τιμώμενο λογοτέχνη, με εργοβιογραφικά στοιχεία, βιβλία του Γ. Θεοτοκά, φωτογραφίες, χειρόγραφα και σχέδια του ίδιου του Γ. Θεοτοκά.

ΑΤΖΕΝΤΑ

ΘΕΑΤΡΟ

«Δον Ζουάν» του Μολιέρου από το ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας απόψε στο Θέατρο Βράχων (9.30 μ.μ.). Η σκηνοθεσία είναι του Θέμη Μουμουλιώδη. Πρωταγωνιστούν οι Αμίλιος Χειλάκης, Γεράσιμος Γεννατάς, Γιώργος Μπρέμπο.

■ «Ο αρχοντοκωριάτης» του Μολιέρου με τον Γιάννη Μπέζο (σκηνοθεσία: Βασίλης Παπαβασιλείου) στο Κληροθέατρο Θεσσαλονίκης.

■ «Ο Χριστός ξανασταυρώνεται», του Νίκου Καζαντζάκη παρουσιάζεται στο Ρέθυμνο. Η σκηνοθεσία είναι του Κοράκη Δαμάτη. Πρωταγωνιστούν οι Στράτος Τζωρτζολύου και Μάνια Παπαδημητρίου.

ΧΟΡΟΣ

3ο Διεθνές Φεστιβάλ Χορού στην «Τεχνόπολη» στο Γκάζι. Σήμερα και αύριο εμφανίζεται (για πρώτη φορά στην Ελλάδα) η ομάδα του Εμιο Γκρέκο (Emio Greco/PC).

■ Στο Θέατρο Λυκαβηττού (9.30 μ.μ.) εμφανίζεται απόψε και αύριο το χορευτικό συγκρότημα «Tango Por Dos».

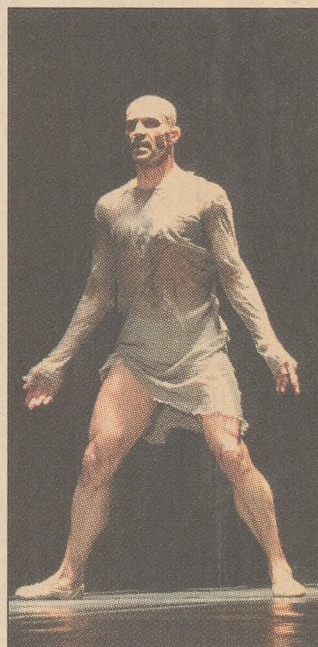
■ Το Μπαλέτο της Κρατικής Όπερας Οδησού παρουσιάζει την «Οραία Κοιμωμένη» του Τσαϊκόφσκι απόψε στο «Θέατρο Γης» της Θεσσαλονίκης. Θα ακολουθήσει περίοδος σε όλη την Ελλάδα.

ΜΟΥΣΙΚΗ

«Όπου γη και μουσική». Μουσική βραδιά συγκροτήματων νέων μεταναστών που ζουν στην Ελλάδα στο Αττικό Θέατρο (Αττικό Άλσος, 7 μ.μ. - 12 τα μεσάνυχτα).

■ Συναυλία με τίτλο

«Φραγκίσκος Λεονταρίτης, Il Greco, ο Έλληνας συνθέτης της αναγέννησης» στο Βυζαντινό Μουσείο. Διευθύνει ο Νικόλαος Κοτροκόνης. Κατά τη διάρκεια της βραδιάς θα γίνει παρουσίαση της ζωής και του έργου του Φραγκίσκου Λεονταρίτη από τον ερευνητή - μουσικολόγο Γεώργιο Μεντζό. Τη διοργάνωση έ-

Ο Εμιο Γκρέκο εμφανίζεται απόψε και αύριο στο πλαίσιο του 3ου Διεθνούς Φεστιβάλ Χορού Αθήνας.

χει αναλάβει το Βυζαντινό Μουσείο σε συνεργασία με το Σωματείο Καλλιτεχνικής Έρευνας-Πράξης «Πολυφωνία».

■ Στο Βεάκειο εμφανίζεται η ομάδα «Σπιρά-Σπείρα» και ο Σταμάτης Κραυσάκης. Με την εκδήλωση ξεκινάει το Φεστιβάλ Πειραιά.

■ Η διάσημη ορχήστρα τζαζ Count Basie Orchestra στο Ρωμαϊκό Ωδείο Πάτρας (επίσημη πρεμιέρα του Διεθνούς Φεστιβάλ Πάτρας).

■ Λαυρεντής Μαχαίριτσας, Φίλιππος Πλάτσιτσας και Γιάννης Τσακνής στην Μπούκα Χαλκίδας (9.30 μ.μ.).

ΑΘΗΝΑ:
Από 8 π.μ. έως 8 μ.μ.:
ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΑΣ: Αριστέλους 137, ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ: Φειδιππίδου 8 (Α. Λεξάνδρας - Μεσαρέϊον), ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ: Παυλίου 8 (έναντι Υγειονομικού), ΑΧΑΡΝΑΙ: Ακαρών 203, ΒΥΡΡΩΝΙΣ: Εμπεδοκλέους 94, ΓΑΛΑΤΣΙ: Σαφούς 4 Πλατ. Ελευθερίας (Παπαφύσσας 20-22), ΓΑΛΑΤΣΙ: Χριστιανουδάκης 86 (τέρας τράλεϊ Λαμπρινή), ΖΩΓΡΑΦΟΥ: Αγίου Θεοδώρου 8, ΙΛΙΣΙΑ ΑΝΩ: Γρηγ. Αυγενίου 51, ΚΑΛΛΙΘΕΑ: Διορίσσης 155, ΚΑΛΛΙΘΕΑ: Δημοκρατικού 103 - Αρακάκη 44, ΚΕΝΤΡΟ: Αριστέιδου 6 (έναντι ΔΕΗ), ΚΟΥΚΑΚΙ: Βέλου 123-125 (πλησίον Παιδικής Χαράς), ΚΥΦΕΛΗ: Λέσβου 57, ΚΥΦΕΛΗ ΑΝΩ: Κρίσης 60 (Αγ. Αθανάσιος), ΜΕΤΑΣΟΦΥΓΕΙΟ: Αχιλλέως 27 - Ιδωνών 47 (Πλατεία), Ν. ΚΟΣΜΟΣ: Ηλία Ηλία 75 και Αφών Εμμανουήλ 3 (έναντι σταθμού ΜΕΤΡΟ), Ν. ΚΟΣΜΟΣ: Πυθαίου 29-31 - Αριστοίου (έν. ΙΑ' Οικ. εφορ. Ν. Κόσμου), ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΝΕΟ: Ν. Νικηφορίτης 35 (πρόσθ. Βασ. Κων/νου), ΠΑΓΚΡΑΤΙ: Πλατ. Πλαστήρα 7, ΠΑΤΗΣΙΑ ΑΝΩ: Μαρκορά 50 - Πλ. Παπαδιαμάντη, ΠΑΤΗΣΙΑ ΚΑΤΩ: Στεφ. Βυζαντινού 26 (από Πατισίων 299 ή από Κουτατζόγλου 37), ΠΕΤΡΟΛΑΔΑ ΚΑΤΩ: Κερασιών 72, Πλ. ΑΤΤΙΚΗΣ: Σπολιών 27, Πλ. ΚΑΝΙΓΓΙΟΣ: Θεμιστοκλέους 42 - Γροβιάς (μεταξύ Ακαδημίας και Σόλωνος), ΥΜΗΤΤΟΣ: Πλ. Υμηττού 4.
Από 8 π.μ. έως 2 μ.μ.
και από 5 μ.μ. έως 12 μ.μ.:
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ: Λ. Ριανκούρ 22, ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ:

Φαρμακεία

Σοφ. Σλήμαν 44-46 (έναντι Ασυν. Σχολών - Ερυθρός), ΒΥΡΡΩΝΙΣ: Φλέμινγκ 72 (Πλ. Ζωδ. Πηνίχης), ΔΑΦΝΗ: Μ. Καραολή 10 (Πλ. Καλογνήρων), ΙΛΙΣΙΑ ΑΝΩ: Υφασίου 38 (6η στάση Ανω Ιλίσια), ΚΑΛΛΙΘΕΑ: Ανδρομάχης 210 και Αθηνών, ΚΕΝΤΡΟ: Χαρ. Τρικούπη 46 - Διδότου, ΚΥΦΕΛΗ: Κυψέλης 29 - Ιθάκης, ΜΟΥΣΕΙΟ: Μακεδονίας 5 (Από 3ης Σεπτεμβρίου 45), ΠΑΤΗΣΙΑ ΚΑΤΩ: Στρ. Καλλήρου 40 - Πρεσπενήρη 10-12, ΠΑΤΗΣΙΟΝ: Πατισίων 220 - Λυσιμαχίου, Πλ. ΑΤΤΙΚΗΣ: Λυσίων 126.
Από 8 π.μ. έως 2 μ.μ.
και από 5 μ.μ. έως το πρωί:
ΓΑΛΑΤΣΙ: Προφίτου Ηλία (από Σκλαβενίτη) - Φαεραμένης 56, ΙΛΙΣΙΑ: Μικαλοκαπούλου 124 (άφρος Ιπποκράτειου), ΚΑΛΛΙΘΕΑ: Ν. Ζερβού 59 (όπισθεν Καταφύγιου), ΚΑΛΛΙΘΕΑ: Ευαγγελιστρίας 72 & Γρυπιδών 28, ΚΟΛΟΝΟΣ: Ιωαννίνων 77 (Πλ. Κολωνού), Λ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΕ: Α. Αλεξάνδρας 120 (ΙΚΑ), ΟΜΟΝΟΙΑ: Χαλκοκονδύλη 46 - Αριστέλους, ΠΑΓΚΡΑΤΙ: Υμηττού 47-51, ΠΛΑΚΑ: Χαιρεφάντης 10.

ΠΕΙΡΑΙΕΣ:

Αρχιμήδους 5 και 13ης Οκτωβρίου Αμφιλόη, Β. Παύλου και Γερμανού 1 Καπέλλα, Πελοποννήσου 110 και Δημοκρατικού 89 Κορυδαλλός, Λ. Δημοκρατίας 8 Ταμπούρια, Αντ. Θεοκράτη 60 Καλλιπό-

λη, Θηβών 191 & Μαρμαρά Νίκαια, Τσαμαδού 8 κεντρική αγορά Πειραιά.

Από 8 π.μ. έως 2 μ.μ.

και από 5 μ.μ. έως 12 μ.μ.

Εθνικής Αντιστάσεως 137 Δραπετσώνα, Ζωδ. Πηνίχης 15 Κορυδαλλός, Υψηλάντου και Ευαγγελιστρίας 43, Χίου 30 Καμίνια.

Από 8 π.μ. έως 2 μ.μ.

και από 5 μ.μ. έως το πρωί:

Ελ. Βενιζέλου 10 και Γανονπούλου Νέο Φάληρο, Αφεντούλη 16, Λακανών 10 και Κριεζίου Αγ. Σοφία, Ελληνοπόλεως 35 Νίκαια.

Από 8 π.μ. έως 10 μ.μ.

Βασ. Γεωργίου 11 (πλησίον ΔΕΗ), Χαλάνδρι.

Από 8 π.μ. έως 2 μ.μ.

και από 5 μ.μ. έως το πρωί:

Εθν. Αντιστάσεως 65 (δίπλα σχολές Μαρδοδεί), Χαλάνδρι.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ:

Από 8 π.μ. έως 8 μ.μ.

Σαρανταπόρου 57.

Από 8 π.μ. έως 2 μ.μ.

και από 5 μ.μ. έως 11 μ.μ.

Ικαρίας 20 - Κολοκυνθούς.

Από 8 π.μ. έως 2 μ.μ. και από 5 μ.μ. έως το

πρωί:

Περικλέους 61 & Ανθέων 1.

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Σισμανόγλειο», ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, ΓΝΑ «Παμμακάριστος», 14.30-08.00 επομένης:

ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων», ΠΓΝΑ «Αττικό» έως 19.00.

ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Σισμανόγλειο», ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, ΓΝΑ «Παμμακάριστος», 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Ελπίς», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων», ΠΓΝΑ «Αττικό» έως 19.00.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Σισμανόγλειο», ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, ΓΝΑ «Παμμακάριστος», 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων», ΠΓΝΑ «Αττικό» έως 19.00.

ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ: 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ Γεννηματάς.

ΓΑΣΤΡΕΝΤΕΡΟΛΟΓΙΚΗ: 08.00-14.30: 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ.

ΛΙΠΩΔΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΠΝΑΘΟΔΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ: 08.00-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς».

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ: 08.00-08.00 επομένης: ΝΔΑΝΑ «Α. Συγγρός».

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων», ΠΓΝΑ «Αττικό» έως 19.00.

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

Νοσοκομεία

ΘΩΡΑΚΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Σισμανόγλειο», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 08.00-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Η Σωτηρία», Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΚΑΡΔΙΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ: 08.00-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Ιπποκράτειο».

ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΗ: 08.00-14.30: 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, ΓΝΑ «Παμμακάριστος», 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΝΕΥΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ: 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΝΕΦΡΟΛΟΓΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Ευαγγελισμός», ΓΝΑ «Κορ. Μπεν. ΕΕΖ», 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα» έως 22.30. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων», ΠΓΝΑ «Αττικό» έως 19.00.

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: 08.00-14.30: ΓΝΑ «Αμαλία Φλέμινγκ», 1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ, 14.30-08.00 επομένης: ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς», ΓΝΑ «Ελπίς», Γ.Ν. Ν. Ιωνίας «Αγ. Ολγα», ΓΝΑ «Πολυκλινική» έως 21.00. 08.00-08.00 επομένης: Πειραιάς: ΓΝΝ «Αγ. Παντελεήμων».

Τελευταία και καταϊδρωμένη...

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής διοξειδίου του άνθρακα για την περίοδο 2005-2007, ως συνήθως, ήταν και το τελευταίο που ενέκρινε η Επιτροπή αφού κατετέθη με καθυστέρηση, 31 Δεκεμβρίου αντί του Μαρτίου. Το σύστημα εμπορίας εκπομπών της Ε.Ε. που τέθηκε σε εφαρμογή από την 1.1.2005 προβλέπει τον περιορισμό των αερίων του θερμοκηπίου από σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και ενεργοβόρες μονάδες. Το ελληνικό σχέδιο αφορά 141 εγκαταστάσεις κυρίως της ΔΕΗ και 223,3 εκατ. δικαιωμάτων που καλύπτουν ισάριθμους τόνους διοξειδίου του άνθρακα. Τα δικαιώματα που αντιστοιχούν σε κάθε μονάδα καταχωρούνται σε μητρώο, το οποίο καταρτίζεται σε εθνικό επίπεδο. Απίθανο θεωρείται η Ελλάδα να περιορίσει την αύξηση των εκπομπών της μόνο στο 25% σε σχέση με τα επίπεδα του 1990 την περίοδο 2008-12 ελλείψει στρατηγικής και πολιτικής...

Να μην «φαγωθεί» ο Λόφος Κοπανά

ΣΤΟ ΠΟΔΙ βρίσκονται κάτοικοι του Βύρωνα και της Ηλιούπολης, οι οποίοι έχουν συγκροτήσει Επιτροπή Πρωτοβουλίας για να προστατέψουν το δάσος στον λόφο Κοπανά, στα όρια Βύρωνα - Ηλιούπολης, κάτω από τη λεωφόρο Κατεράκη και τον Καρέα. Η δασική έκταση ανήκει στη Β' Ζώνη προστασίας του Υμηττού και κάθε χρόνο γίνεται στόχος εμπρηστών. Τα τελευταία χρόνια, όπως επισημαίνουν σε ανακοίνωσή τους διάφορα συμφέροντα επιβουλεύονται τον λόφο. «Το 1999, όταν η ευρύτερη περιοχή καταστράφηκε από πυρκαγιά, ο δήμος Ηλιούπολης δρομολόγησε προσπάθεια οικοπεδοποίησης σημαντικού μέρους της, προκειμένου να ανεγείρει σχολικό συγκρότημα επί της δασικής έκτασης, μέρος του οποίου είχε σχεδιαστεί επάνω σε ρεματιά. Το έργο μπλοκαρίστηκε μετά από προσφυγές κατοίκων του Βύρωνα και της Ηλιούπολης στο ΣτΕ. Πρόσφατα όμως στην έκταση, η οποία δεν έχει ακόμη αποκατασταθεί, εγκαταστάθηκε τεχνική εταιρεία με παράνομη κατάληψη του χώρου, ενώ ο Δήμος Ηλιούπολης έχει δημοσιοποιήσει την πρόθεσή του να μεταφέρει στη δασική έκταση παρακείμενο γήπεδο». Η Πρωτοβουλία ήδη έχει καταθέσει αναφορά στον εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών ζητώντας να παρέμβει προκειμένου «να σταματήσει η περαιτέρω αλλοίωση και καταστροφή της περιοχής, την άμεση αποκατάστασή της και τη δίωξη των υπευθύνων». Παράλληλα την Τετάρτη στις 7 το βράδυ προγραμματίζει συνέντευξη Τύπου στο Άλσος του Λόφου Κοπανά (στο δασικό παρατηρητήριο, τέρμα οδού Πανουργιά).

Στη Νέα Ιωνία γκρεμίζουν τις μνήμες της...

Ενα κομμάτι της ιστορικής μνήμης, από το 1923, το πέμπτο κτίσμα του βιομηχανικού συνόλου της «Ανατολικής Ταππουργίας» στη Νέα Ιωνία (η παλαιότερη μονάδα ταππουργίας), στο οποίο στεγαζόταν το υφαντήριο, 730 τ.μ., κατεδαφίστηκε στις 23 Μαΐου από τη δημοτική αρχή και μαζί του η νομιμότητα.

Της Λούλης ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ

Πριν προλάβει να καθαρογραφεί η απόφαση του Ε' τμήματος του ΣτΕ με ημερομηνία 27 Μαΐου η οποία ακύρωνε μετά από προσφυγές πολιτών και συλλόγων της περιοχής απόφαση του υπουργού Πολιτισμού 21.8.2003. Αυτή «δεν χαρακτηριζόταν ως μνημείο το κτίριο V του Συγκροτήματος της Παλαιάς Ταππουργίας, επί της οδού Πατρ. Ιωακείμ στον Δήμο της νέας Ιωνίας, «διότι τα αρχιτεκτονικά και μορφολογικά του στοιχεία έχουν αλλοιωθεί και βρίσκονται σε κακή κατάσταση διατήρησης και δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζουν οι διατάξεις του Ν. 3028/2002».

Υπέρ του χαρακτηρισμού τους είχαν ταχθεί η Αρχιτεκτονική Σχολή του ΕΜΠ, το ICOMOS αλλά και οι εισηγήσεις της πρώτης Εφορείας Νεοτέρων Μνημείων και του τμήματος Νεοτέρων Μνημείων από το 2002 οι οποίες ανατράπηκαν και ποτέ δεν πήραν τη μορφή απόφασης μετά από παρεμβάσεις του δημάρχου Ι. Χαραλάμπους στον τότε υπουργό Πολιτισμού. Στις εισηγήσεις αυτές στήριχθηκε το Ε' τμήμα και έκρινε την απόφαση του υπουργού Πολιτισμού «πλημμελή και μη νόμιμη» όπως και ότι θεμελιώνεται «η ιδιαίτερη σημασία των επίμαχων κτιρίων του συγκροτήματος για την ιστορική μνήμη του τόπου, λόγω της ενασχόλησής ο' αυτά των εγκατασταθέντων στη Νέα Ιωνία προσφύγων της Μικράς Ασίας με παραδοσιακές δραστηριότητες (ταππουργία - υφαντουργία) αλλά και των κοινωνικών αγώνων τους με τους οποίους συνδέονται (απεργιακές κινητοποιήσεις, εργασία ανηλίκων) η ιστορική τους κτιρίων αυτών και η συμβολή τους στη διαφύλαξη της ιστορικής μνήμης του τόπου στην κατάσταση, στην οποία ευρίσκονται ουδόλως λαμβάνεται υπόψη ως κριτήριο κατά την κρίση περί του χαρακτηρισμού τους ή μη όπως θα έπρεπε αλλά η απόφαση του υπουργού Πολιτισμού περί μη χαρακτηρισμού τους θεμελιώνεται αποκλειστικά στην πραγματική κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει».

Τα κτίρια αυτά είχαν απαλλοτριωθεί μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο το 1985 από τον Δήμο Νέας Ιωνίας με σκοπό να διαμορφωθούν σε τόπο

Κατεδάφισαν άρον άρον ένα από τα πρώτα βιομηχανικά κτήρια της περιοχής - κτίσμα του 1923-ενώ το ΣτΕ ακύρωνε απόφαση του υπουργείου Πολιτισμού που το αποχαρκτηριζέ

πολιτιστικών και αθλητικών δραστηριοτήτων. Η πρώτη εφορεία Νεοτέρων Μνημείων έκρινε ότι είναι πολύ σημαντικά για την νεοελληνική ιστορία και ειδικότερα για την εγκατάσταση των προσφύγων στη Νέα Ιωνία και κατά συνέπεια έπρεπε να διασωθούν ως ιστορικά διατηρητέα μνημεία. Σύμφωνα με την εισήγηση της στα κτίρια στεγαζόταν η Ανατολική Ταππουργία η οποία μαζί με την Ελληνική Ταππουργία προσπάθησε το 1923 με την βοήθεια του ελληνικού κράτους και ειδικότερα της Επιτροπής Αποκατάστασης Προσφύγων να μεταφέρει στην Ελλάδα την ακμάζουσα στη Σπάρτη της Μικράς Ασίας ταππουργία. Η προσπάθεια αυτή εστέφθη από μεγάλη επιτυχία και υπάρχουν στοιχεία ότι το 1927 στη Ν. Ιωνία εργάζονταν στην ταππουργία 1.223 εργάτριες. Εν τούτοις η ανοδική πορεία διακόπηκε απότομα με την οικονομική κατάρρευση του 1929 και τα μεγάλα εργοστάσια της περιοχής κήρυξαν πτώχευση ή στράφηκαν στην κλωστοϋφαντουργία. Σε άλλο σημείο αναφέρεται χαρακτηριστικά: «Ο χώρος ξυπνά ιστορικές μνήμες από την εποχή

της εγκατάστασης των προσφύγων και είναι άμεσα συνδεδεμένος με αγώνες και απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζομένων τη δύσκολη εποχή του μεσοπολέμου, καθώς μάλιστα η καταστράτηγηση του ωραρίου, οι κακές συνθήκες εργασίας και η απασχόληση των παιδιών είχαν προκαλέσει την επέμβαση του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας».

Ψιλά γράμματα για το Δημοτικό Συμβούλιο που επέμενε να μην χαρακτηριστούν τα κτίρια του Ο.Τ. 150 «επειδή αφενός δεν αποτελούν ιδιαίτερα αξιόλογα δείγματα βιομηχανικής κληρονομιάς και είναι σε ερειπωμένη κατάσταση και αφετέρου με τον χαρακτηρισμό τους θα δεσμευτούν 7,5 στρέμματα δημοτικού χώρου, τα οποία ο δήμος έχει αποκτήσει με δαπανηρές διαδικασίες απαλλοτρίωσης και στα οποία θέλει να κατασκευάσει υπόγειο γκαράζ και χώρο αθλητικών - πολιτιστικών δραστηριοτήτων». Επιπλέον ο χαρακτηρισμός θα επέβαλλε κανόνες στους οποίους δεν χωρούν οι συνήθεις εργολαβίες. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι η διεύθυνση Λαϊκού Πολιτισμού σε έγγραφό της (16.1.2003) επέμενε ότι η διατήρησή τους και ο χαρακτηρισμός τους εξασφαλίζει την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς και δημιουργεί ελεύθερους χώρους.

Το ποια κριτήρια πρυτάνευσαν αποδεικνύεται τόσο από την επιστολή του δημάρχου προς τον υπουργό Πολιτισμού το 2003 «σε συνέχεια ανεπίσημης επιστολής που σου έστειλα στις 30.11.2002, κατόπιν υποδείξεώς σου μέσω της κ. Μενδώνη όσο και από την παρέμβαση του δήμου στο ΣτΕ». Αντιγράφουμε από την πρώτη: «Ο χαρακτηρισμός των κτιρίων ως διατηρητέων θα αποτε-

λέσει καταστροφή για τη Νέα Ιωνία. Είναι ο μοναδικός χώρος στο ιστορικό κέντρο της Νέας Ιωνίας που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως υπόγειο γκαράζ» ή «το κτήμα έχει ερείπια παλιών βιομηχανικών κτισμάτων, που στέγαζαν υφαντουργικές βιοτεχνίες με ευτελείς κατασκευές από τσιμεντόλιθους και άλλα παρόμοιας ποιότητας υλικά, λαμαρίνες κ.λπ. που είχε για χρόνια μεταβληθεί σε τόπο βρωμιάς. Το 19σέλιδο περιεχόμενο της παρέμβασης του δήμου στο δικαστήριο δεν χωρά σχολιασμό. Αποφαινεται: «Πού όμως υπάρχει η ιστορία; Μια αποτυχημένη επιχείρηση διάρκειας 6 ετών δεν είναι ιστορία που πρέπει να στήσουμε μνημεία για να την ενθυμούμεθα», «οι αρχαιολόγοι σε καμία εισήγηση τους δεν αναφέρονται σε κάτι σημαντικό στα κτίρια αυτά που γενικά και στην εποχή τους ήταν πρόχειρες κατασκευές. Τα 'σιδερένια κουφώματα και οι διόρυχτες και τετράρυχτες στέγες' είναι γνώρισμα του συνόλου των βιομηχανικών κτιρίων ακόμη και μετά το 1960 και ως κτίρια δεν αποτελούν τίποτε το ξεχωριστό και μνημειακό». Αλλά και «ήδη τα 4 εκ των 5 κτιρίων έχουν ανακατασκευασθεί και παραδοθεί στη χρήση για την οποία έγινε μελέτη. Το πέμπτο είναι ερείπιο και όπως οι αρχαιολόγοι βεβαιώνουν δεν είναι δυνατή η αποκατάστασή των εκτός αν ανακατασκευασθεί. Τούτο όμως σημαίνει τεράστιες δαπάνες και δημιουργία μερίδου προβλήματος στην εφαρμογή των σχεδίων. Λαμβανομένου υπ' όψιν ότι το έργο, όπως έχει μελετηθεί, χρηματοδοτηθεί από το Γ' ΚΠΣ, την αλλαγή μελετών, σχεδίων και κατασκευής δεν υπάρχουν χρονικά περιθώρια να την εισληφθούμε και να γίνει αποδεκτή!!!».

ΕΚΛΕΧΘΗΚΕ Ο Μ. ΑΧΜΑΝΤΙΝΕΤΖΑΝΤ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Συντηρητική στροφή για το Ιράν

Ανατρέποντας κάθε προγνωστικό και επωφεληόμενος από την αποχή του μεταρρυθμιστικού μπλοκ, ο υπερσυντηρητικός Μαχμούντ Αχμαντιντζάντ αναδείχτηκε τελικά σε νικητή του δεύτερου γύρου των προεδρικών εκλογών στο Ιράν, επικρατώντας του σχετικά μετριοπαθούς πρώην προέδρου της χώρας Ακμπάρ Χασεμί Ραφσαντζανί.

Σύμφωνα με τα πρώτα εκλογικά αποτελέσματα που έδωσε στη δημοσιότητα το ιρανικό υπουργείο Εσωτερικών, ο Αχμαντιντζάντ έλαβε 62% των ψήφων. Στον δεύτερο γύρο των εκλογών συμμετείχαν λιγότεροι από τους μισούς ψηφοφόρους. Το ποσοστό της αποχής έφτασε το 53%, ξεπερνώντας έτσι κατά πολύ το 27% του πρώτου γύρου. Καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη αυτή εκτιμάται ότι έπαιξαν οι εκκλήσεις πολλών φοιτητικών οργανώσεων για αποχή.

Ο Αχμαντιντζάντ θα αναλάβει τα προεδρικά του καθήκοντα τον Αύγουστο. Στην προεκλογική του εκστρατεία υποσχέθηκε να αναδιανείμει στους φτωχότερους Ιρανούς ένα μέρος των κερδών από τα πετρελαϊκά πλούτη της χώρας,

προβάλλοντας παράλληλα τις αξίες της ισλαμικής επανάστασης του 1979. «Δεν κάναμε επανάσταση για να έχουμε δημοκρατία», ήταν μια από τις χαρακτηριστικές δηλώσεις του.

Δήμαρχος της Τεχεράνης από το 2003, ο Αχμαντιντζάντ προέρχεται από τα σπλάχνα του θεοκρατικού καθεστώτος. Είναι πρώην μέλος του Συμβουλίου των Φρουρών της Επανάστασης και πρώην καθηγητής των Μπασίτζ, της θρησκευτικής πολιτοφυλακής. Πριν τον πρώτο γύρο των εκλογών, την 17η Ιουνίου, ελάχιστα τον θεωρούσαν ικανό να νικήσει τους υπολοίπους έξι υποψήφιους. Στην προεκλογική του εκστρατεία αυτοπροβλήθηκε ως άνθρωπος του λαού, που φρόντισε τις ανάγκες των γηραιών πο-

λιτών, των φτωχών και των τραυματιών του πολέμου με το Ιράκ. Στην περίοδο της δικτατορίας του, έκλεισε πολιτιστικά κέντρα για να ανοίξει χώρους προσευχής, ενώ ενέτεινε τον διαχωρισμό ανδρών και γυναικών, επιβάλλοντας τον ακόμη και στους δημοτικούς ανελκυστήρες.

Δηλώνει ότι η αποκατάσταση των σχέσεων με τις ΗΠΑ δε θα επιλύσει τα προβλήματα του Ιράν και αποτελεί ένθερμο υποστηρικτή του πυρηνικού προγράμματος της χώρας. Σχολιάζοντας τα αποτελέσματα των ιρανικών εκλογών, η εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ Τζόαν Μουρ υποστήριξε ότι το Ιράν είναι «εκτός φάσης» σε σχέση με την τάση εκδημοκρατισμού που υπάρχει στις χώρες της περιοχής. «Δεν μπορούμε παρά να σκεφτούμε ότι το Ιράν είναι εκτός φάσης σε σχέση με την υπόλοιπη περιοχή και την τάση που επικρατεί προς την ελευθερία, που είναι ορατή στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν και στο Λίβανο» δήλωσε.

Βολές Μπρεζίνσκι κατά Μπους για το Ιράκ

Ο ΠΡΩΗΝ σύμβουλος εθνικής ασφαλείας των ΗΠΑ Ζμπίγκνιου Μπρεζίνσκι κατήγγειλε χθες «την τακτική και στρατηγική ανικανότητα» της διεξαγωγής του πολέμου στο Ιράκ, απαιτώντας από τον πρόεδρο Μπους «ένα σχέδιο που θα περιγράφει τα κύρια στοιχεία μιας επιτυχημένης στρατηγικής». «Ο πατριωτισμός και η αγάπη για την πατρίδα δεν απαιτούν μια θυσία χωρίς σκοπό εκ μέρους των στρατιωτών μας σε έναν πόλεμο που δικαιολογείται με συνθήματα», αναφέρει ο Μπρεζίνσκι σε μήνυμά του για λογαριασμό των αντιπολιτευόμενων Δημοκρατικών.

Η χώρα «αξίζει μιαν ειλικρινή εξήγηση για το

σκοπό που βρισκόμαστε στο Ιράκ. Και δικαιούμαστε έναν ρεαλιστικό ορισμό της επιτυχίας σε έναν πόλεμο που κινδυνεύει όλο και περισσότερο να οδηγηθεί σε τέλμα», τονίζει ο πρώην σύμβουλος του προέδρου Κάρτερ. Ο Μπους, που απέκλεισε χθες την ανακοίνωση ενός χρονοδιαγράμματος για αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων έπειτα από τη συνάντησή του με τον Ιρακινό πρωθυπουργό Ιμπραχίμ αλ-Τζααφάρι, θα απευθύνει την Τρίτη διάγγελμα προς τον αμερικανικό λαό για την πρώτη επέτειο της μεταβίβασης της κυριαρχίας στις ιρακινές αρχές.

Η ΠΑ

Δεύτερο κρούσμα της ασθένειας των «τρελών αγελάδων»

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ των ΗΠΑ επιβεβαίωσε την Παρασκευή την ύπαρξη και δεύτερου κρούσματος της ασθένειας των τρελών αγελάδων στη χώρα, ανακοινώνοντας πως μια σειρά εξειδικευμένων εξετάσεων έδειξαν πως μια αγελάδα μεγάλης ηλικίας είχε προσβληθεί. Το υπουργείο Γεωργίας των ΗΠΑ αρνήθηκε να πει πού εντοπίστηκε το ζώο, το οποίο σφαγιάστηκε τον περασμένο Νοέμβριο. Αξιο-

ματούχοι δήλωσαν πως ερευνούν τα άλλα ζώα του κοπαδιού της αγελάδας, τα αδέρφια και τους απογόνους της, προκειμένου να βρουν στοιχεία για το πώς προσεβλήθη από την ασθένεια. Το μοναδικό προηγούμενο επιβεβαιωμένο κρούσμα της ασθένειας των τρελών αγελάδων στις ΗΠΑ είχε εντοπιστεί το Δεκέμβριο του 2003 σε ένα κρατικό γαλακτοκομείο στην Ουάσιγκτον.

Βαριές «υποθήκες» στο μέλλον της ελληνικής γεωργίας

Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι η απόφαση που αναμένεται να πάρει η κυβέρνηση (μέχρι τέλος Ιουλίου) για την πλήρη ή μερική αποδέσμευση την ενίσχυσης από την παραγωγή στα βασικά αγροτικά προϊόντα είναι ιστορικής σημασίας, που προσδιορίζει και προδιαγράφει σε μεγάλο βαθμό το μέλλον της ελληνικής γεωργίας και κτηνοτροφίας.

Της Ασημίνας ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ

Συγκεκριμένα, δύο είναι τα κυρίαρχα στοιχεία της νέας αναθεωρημένης Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Η εφαρμογή των ορθών καλλιεργητικών πρακτικών, που έχει να κάνει με την παραγωγή ποιοτικών προϊόντων και την προστασία του περιβάλλοντος, καθώς και η αποσύνδεση της ενίσχυσης από την καλλιεργούμενη έκταση ή την παραγόμενη ποσότητα, οπότε για τα επόμενα χρόνια ο παραγωγός θα εισπράττει επιδότηση με βάση το μέσο όρο παραγωγής της τελευταίας τριετίας.

Η πρώτη, ιδιαίτερα αν εφαρμοστεί άμεσα, θα οδηγήσει στην απώλεια μέρους των ενισχύσεων υπό μορφή περικοπών και προστίμων για ευνόμους λόγους (δυσκολίες ενημέρωσης και προσαρμογή των Ελλήνων παραγωγών), ενώ η δεύτερη, και αυτό έχει πολύ μεγαλύτερη σημασία για τη χώρα, θα οδηγήσει σε μεγάλο βαθμό στη σταδιακή εγκατάλειψη της αγροτικής παραγωγής. Αυτό σημαίνει ότι οι Έλληνες αγρότες στην περίπτωση της πλήρους αποδέσμευσης έχουν εξασφαλίσει την επιδότηση για ό,τι παρήγαν στο παρελθόν, δηλαδή θα εισπράτουν ένα κοινωνικό βοήθημα χωρίς να καλλιεργούν.

Είναι σαφές ότι βραχυπρόθεσμα αυτό δημιουργεί μια ευφορία, εξασφαλίζονται οι πόροι που εισπράττονταν στο παρελθόν. Ο Έλληνας αγρότης, αν είναι μάλιστα μεγάλης ηλικίας, όπως συμβαίνει στην πλειονότητα των Ελλήνων αγροτών, θα μπορεί να εγκαταλείψει τη γεωργία και πιθανώς τον χώρο όπου ζούσε με τα λύτρα του απαξιωμένου επαγγέλματός του.

Μακροπρόθεσμα, η ενίσχυση θα δίνει την εντύπωση αδικαιολόγητου κοινωνικού βοηθήματος και παρά τις υποσχέσεις περί «εξασφαλισμένων πόρων μέχρι το 2013» οι παροχές εύλογα μπορεί να σταματήσουν ως μη ανταποδοτικές!

Όμως, αν οι γεωργοί παύσουν να παράγουν επειδή οι

τιμές της ελεύθερης πλεοναγοράς δεν θα καλύπτουν

το κόστος, στο πλαίσιο της επιδιωκόμενης από ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. ανταγωνιστικής γεωργίας, τότε η χώρα θα έχει να αντιμετωπίσει όχι μόνο τη διέγερση του ελλείμματος στο εμπορικό ισοζύγιο γεωργικών προϊόντων, αλλά και την εγκατάλειψη πολλών αγροτικών περιοχών, ενώ η προστασία του περιβάλλοντος και η παραγωγή τοπικών ποιοτικών προϊόντων λογικά θα υποβαθμιστούν στο ανθυγιεινό περιβάλλον της ανταγωνιστικής αγοράς. Και βέβαια οι επιχειρήσεις μεταποίησης αγροτικών προϊόντων, στην πλειοψηφία τους μικρομεσαίες, θα υποστούν ένα ακόμη πλήγμα.

Είναι σαφές ότι επιλέγεται η πιο εύκολη λύση του «εδώ και τώρα», στην οποία συμφωνούν για δικούς τους λόγους και οι κοινοτικές αρχές, οι οποίες «δεν θα επιθυμούσαν διαφοροποιήσεις ως προς τον τρόπο των ενισχύσεων στον αγροτικό τομέα». Φαίνεται, δεν ενδιαφέρουν το επίπεδο της γεωργίας και οι ειδικές ανάγκες κάθε χώρας.

Περιπτώ να εξηγήσουμε γιατί οι υποστηρικτές της πλήρους αποδέσμευσης δεν αναφέρονται στις διαφοροποιημένες επιλογές άλλων χωρών. Στον καπνό π.χ. η Γερμανία και η Γαλλία αποφάσισαν το μικρότερο δυνατό ποσοστό αποσύνδεσης (40%), η Πολωνία υιοθέτησε μεταβατικό καθεστώς μέχρι το 2009 με 95% συνδεδεμένη καπνοκαλλιέργεια, η Ιταλία και Ισπανία διεκδικούν τη δυνατότητα καθορισμού διαφορετικών ποσοστών αποσύνδεσης ανά γεωγραφική περιοχή.

Είναι επίσης αλήθεια ότι η εφαρμογή της πλήρους αποσύνδεσης είναι πιο εύκολη από τη συνδεδεμένη, δεδομένου ότι η νέα ΚΑΠ προϋποθέτει την έκδοση εκατό περίπου αποφάσεων που ρυθμι-

ζουν τις λειτουργίες του νέου συστήματος πληρωμών, χρειάζονται δηλαδή οργανωμένες και αποτελεσματικές υπηρεσίες, που δεν υπάρχουν. Κληρονομήθηκε ένα διαλυμένο υπουργείο Γεωργίας και οι ρυθμίσεις διά του πολυνομοσχεδίου αργούν να έρθουν. Άλλωστε, σε τελική ανάλυση, ο ενεργός αγροτικός πληθυσμός στην Ελλάδα είναι πολύ υψηλός και ο αγροτικός τομέας προβληματικός. Μια καλή ευκαιρία να μειωθεί...

Είναι αξιοσημείωτο ότι στο ξεκίνημά της η νέα ΚΑΠ βρήκε τα όργανα των αγροτών και τα κόμματα από προβληματισμένα έως και αρνητικά. Σήμερα, η πησσία των συνεταιριστικών και συνδικαλιστικών φορέων καθώς και το ΠΑΣΟΚ υποστηρίζουν την ολική αποσύνδεση αδιακρίτως ως την καλύτερη λύση για την εξασφάλιση του εισοδήματος των Ελλήνων αγροτών.

Στο πρόσφατο Συμβούλιο Αγροτικής Πολιτικής υπήρξαν ευτυχώς και φωνές που αντιτίθενται στην εξέλιξη αυτή. Κυρίως από τα Πανεπιστήμια και το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας.

Η πρόσφατη αποτυχημένη Σύνοδος Κορυφής δημιουργεί πρόσθετες ανησυχίες για το μέλλον της γεωργίας. Η Ελλάδα δεν επιτρέπεται να μένει παθητικός παρατηρητής. Να μην δεχθούμε μειωμένες χρηματοδοτήσεις, αλλά το κόστος να το αναλάβουν οι ισχυροί που επιδιώξαν για άλλους λόγους τη διέγερση, προγραμματίζοντας την ενίσχυση της γεωργίας των 25 με τα ίδια κονδύλια που διέθεταν για τους 15. Η διεκδίκηση πόρων περνάει μέσα από τις συμμαχίες και κοινές επιδιώξεις των χωρών συνοχής σε συνεννόηση με τις χώρες Ανατολικής και Κεντρικής Ευρώπης.

Να μην συναινέσουμε λοιπόν στην καταδίκη του αγροτικού τομέα της χώρας μέσα από βιαστικές και εύκολες λύσεις που δείχνουν να εξασφαλίζουν μεν το αγροτικό εισόδημα αλλά υποθηκεύουν το μέλλον των μικρομεσαίων νοικοκυριών, την παραγωγή ποιοτικών προϊόντων, τη μεταποίηση, την περιφερειακή ισορροπία και την περιβαλλοντική προστασία.

* Η Ασημίνα Ξηροτύρη είναι βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης του ΣΥΡΙΖΑ

Κατεδαφίστηκε ιστορικό κτίριο στη Ν. Ιωνία

Κατεδαφίστηκε ξαφνικά προχθές το βράδυ το κεντρικό κτίριο (υφαντουργείο) της παλαιάς ταπητουργίας στη Νέα Ιωνία. Ένα συγκρότημα βιομηχανικών κτιρίων της πρώτης εν Ελλάδι εγκατάστασης αυτού του είδους. Ο Δήμος της Νέας Ιωνίας προέβη στην αιφνιδιαστική αυτή κίνηση για να προλάβει το Συμβούλιο της Επικρατείας που σε πρόσφατη απόφασή του, η οποία δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί, έκρινε ως παράνομη την απόφαση του υπουργού Πολιτισμού (21.8.2003) με την οποία είχε ανακληθεί ο χαρακτηρισμός των κτιρίων αυτών ως διατηρητέων.

Τα βιομηχανικά αυτά κτίρια κτίστηκαν το 1924 και στέγάζαν την «Ανατολική Ταπητουργία Α.Ε.» των αδελφών Βαϊάνων. Ο Δήμος Νέας Ιωνίας είχε χαρακτηριστεί εκείνη την εποχή ως κέντρο αποκατάστασης προσφύγων και μαζί με τα οικόπεδα που παραχωρούνταν για σπίτια στους πρόσφυγες, είχαν παραχωρηθεί και κάποια οικόπεδα για βιομηχανικές εγκαταστάσεις. Μία από αυτές ήταν και η συγκεκριμένη που λειτούργησε ως το 1975. Δέκα χρόνια μετά, το 1985, ο δήμος απαλλοτριώσε τα κτίρια της παλαιάς ταπητουργίας προκειμένου να διαμορφωθεί εκεί ένας χώρος αθλητικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων.

Ωστόσο, το 2002 το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων τα έκρινε διατηρητέα. Ένα χρόνο μετά όμως ανακάλεσε εκείνη την απόφαση και εξέδωσε νέα που χαρακτήριζε διατηρητέα μόνο την καμινάδα με το αιτιολογικό ότι έχουν ήδη αλλοιωθεί σε μεγάλο βαθμό τα κτίσματα. Τότε ο «Σύλλογος Φίλων του Δάσους και του Φυσικού Περιβάλλοντος Ν. Ιωνίας - Ν. Φιλαδέλφειας» και μια ομάδα 12 κατοίκων προσέφυγαν στο ΣτΕ κερδίζοντας την υπόθεση, χάνοντας όμως το μνημείο.

Η κατεδάφιση δεν έγινε παράνομη. Ο δήμος είχε την άδεια της Πολεοδομίας εκμεταλλευόμενος το μεσοδιάστημα από τη λήψη απόφασής του ΣτΕ μέχρι τη δημοσίευσή της. Έτσι, χάθηκε ένα ακόμη κτίριο μνήμης που θα μπορούσε να αναστηλωθεί και να δοθεί για οποιαδήποτε πολιτιστική χρήση.

N.K.-P.

Ε/25-5-05

Ο ΗΡΑΚΛΗΣ ΓΚΟΤΣΗΣ ΜΙΛΑ ΣΤΗ «ΖΩ ΣΤΗΝ ΙΩΝΙΑ» ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

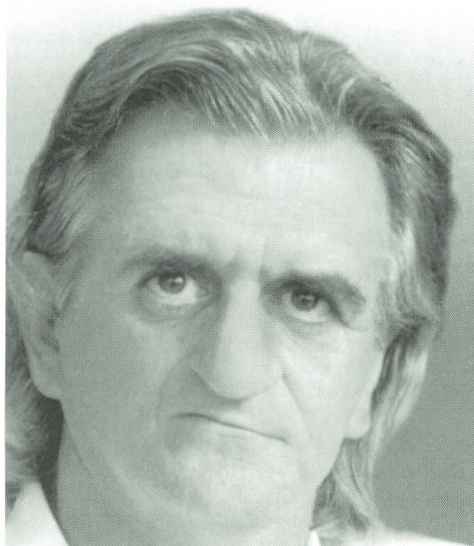
Πλατιές συνεργασίες για να λυθούν τα προβλήματα της Ν. Ιωνίας

Υπέρ της συγκρότησης ενός υπερκομματικού ψηφοδέλτιου με την συμμετοχή όσων «ενδιαφέρονται, έχουν διάθεση και συγκινούνται για την πόλη μας» τάσσεται ο πρώην δήμαρχος Ηρακλής Γκότσης, σε συνέντευξή του στην «Ζω στην Ιωνία», χωρίς να αποκλείει και την παράταξη του επικεφαλής της μείζονος αντιπολίτευσης Νίκου Κουκουλάρη. Ο πρώην δήμαρχος υπογραμμίζει ότι αυτά τα χαρακτηριστικά «δεν τα βρίσκει κανείς πάντα στα στενά κομματικά ψηφοδέλτια», τονίζοντας πως πολλές φορές οι δημοτικές εκλογές είναι «πρόκριμα για τις βουλευτικές εκλογές» και συμπληρώνοντας ότι «για να μην πω ότι η αποτυχία ή η επιτυχία στις δημοτικές εκλογές χρησιμοποιείται και στις εσωκομματικές διαδικασίες».

Ολόκληρο το κείμενο της συνέντευξης έχει ως εξής:

Κύριε Γκότση, στην πρόσφατη συνέλευση της ΔΑΣΙ, αφήσατε ανοικτό το ενδεχόμενο συνεργασίας με την παράταξη του κ. Κουκουλάρη, Ποιο είναι το σκεπτικό σας;

Η πρότασή μου στη συνέλευση της ΔΑΣΙ ήταν ότι η δική μας παράταξη πρέπει να πάρει την πρωτοβουλία και να συζητήσει με τους δημότες και τις υπάρχουσες δημοτικές παρατάξεις την δημιουργία – συγκρότηση ενός κοινού ψηφοδέλτιου για τις επόμενες δημοτικές εκλογές. Βέβαια και με την παράταξη και τους ψηφο-

Αυτοδιοίκησης αλλά γιατί τις θεωρούν πρόκριμα για τις βουλευτικές εκλογές. Για να μην πω ότι η αποτυχία ή η επιτυχία στις δημοτικές εκλογές χρησιμοποιείται και στις εσωκομματικές διαδικασίες.

Κάποιοι λένε, τόσο από τον χώρο του ΣΥΡΙΖΑ, όσο και τον χώρο του ΠΑΣΟΚ, ότι δεν μπορεί ένα στέλεχος σαν και εσάς, πρώην δήμαρχος, που προέρχεστε από την Αριστερά, να προχωρά σε μια τέτοια πολιτική κίνηση, απέναντι σε μια παράταξη που στηρίξε η ΝΔ. Τι τους απαντάτε;

Σε παρακαλώ να μην στενεύουμε τα όρια της πρότα-

μενο πολλών συζητήσεων και προβληματισμών που πολλές φορές δημιουργεί σοβαρούς κραδασμούς, αλλά και διασπάσεις στις Αριστερές δυνάμεις. Θεωρώ ότι η δημιουργία πλατιών συνεργασιών –ειδικά στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης- με στόχο να αντιμετωπιστούν και να λυθούν προβλήματα της πόλης μας, να προστατευτούν οι μέχρι τώρα κατακτήσεις, ήταν πάντα στόχος των αριστερών δυνάμεων. Πιστεύω ότι το έργο της δικής μου θητείας ήταν θετικό. Δύο ήταν οι βασικότεροι παράγοντες κατά την άποψή μου:

Πρώτον, η δημοτική αρχή ήταν αποτέλεσμα συνεργασίας πολλών διαφορετικών δυνάμεων και δεύτερον λειτουργήσε ανοικτά, δεν έβαλε κομματικές ταμπέ-

Συνέντευξη στον Τάσο Τατάρουλο

λες σε δημότες και στους φορείς τους και συνεργάστηκε με όλους. Η εμπειρία μου λοιπόν –σαν Αριστερός πιστεύω- δήμαρχος, είναι ότι πρέπει να προσπαθεί και να πετυχαίνει όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συσπείρωση και κινητοποίηση των δημοτών για τα ζητήματα του Δήμου. Ειλικρινά το λέω, ότι υπάρχουν δημότες που ανήκουν σ' όλους τους πολιτικούς χώρους και έχουν το ίδιο πάθος, την ίδια ευαισθησία απέναντι σε ζητήματα περιβάλλοντος και ποιότητας της ζωής, της Παιδείας, των μεταναστών, την ίδια αγάπη για την πόλη μας.

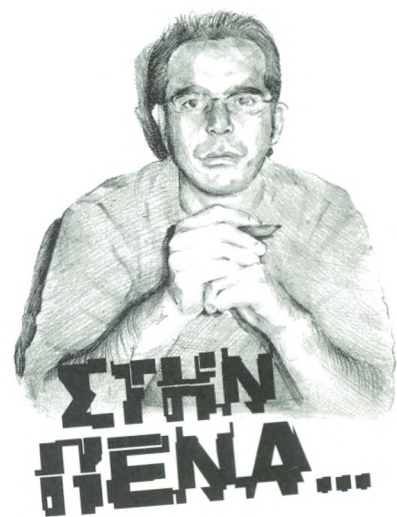
Υποθέτω ότι δεν είστε υπέρ της συνεργασίας με την παράταξη του κ. Χαλαράμπους, διαφωνώντας με την πολιτική που εφαρμόζει. Που επικεντρώνονται οι διαφωνίες σας με αυτήν την πολιτική;

Θεμελιώδης διαφωνία μου είναι ότι βλέπω διαφορετικά τον ρόλο του Δημάρχου, της δημοτικής αρχής, της αντιπολίτευσης και γενικά την λειτουργία του δημοτικού συμβουλίου. Στο δήμο μας υπήρξαν κατακτήσεις ουσιαστικής δημοκρατικής λειτουργίας, που βοηθούσαν την συλλογικότητα, που σεβόντουσαν τον ρόλο της αντιπολίτευσης, που στόχευαν στην κοινή αντιμετώπιση των προβλημάτων, στην ενεργή συμμετοχή των δημοτών. Αυτό είναι το κλειδί για το καλό του τόπου μας και έπρεπε όχι μόνο να διαφυλάξουμε αυτή τη λειτουργία, αλλά να την διευρύνουμε ακόμη περισσότερο. Η άποψη «εμάς ψήφισε ο λαός να κυβερνήσουμε» δεν είναι ότι καλύτερο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, αλλά και για τον τόπο μας. Τα αποτελέσματα νομίζω ότι φαίνονται. Δεν έχει αντιμετωπιστεί κανένα σοβαρό πρόβλημα του Δήμου μας. Και αυτή ακόμη η πολύδιαφημισμένη «οικονομική εξυγίανση» του δήμου είναι εικονική πραγματικότητα. Τα χρέη παραμένουν στα ίδια επίπεδα:

- Παρά τη σύναψη τριών δανείων
- Παρά την αύξηση των ανταποδοτικών τελών σε δύο χρόνια πάνω από 30% και την πολλαπλάσια αύξηση σε όλες τις δημοτικές φορολογίες
- και πρόσφατα πληροφρηθήκαμε –αυτό δεν φαίνεται ποθενά στο χρέος- ότι χρυσάμε περίπου 7000 μέρες σε ρεπό και άδειες στους εργαζομένους. Δεν υπάρχει σχεδιασμός και προγραμματισμός για την ανάπτυξη της πόλης μας και την αντιμετώπιση των προβλημάτων της, π.χ. ο χώρος του ΟΤ150, δίπλα στο ΙΚΑ Νέας Ιωνίας, το γκαράζ για τα αυτοκίνητα της καθαριότητας, η αξιοποίηση της δημοτικής περιουσίας, το πρόγραμμα απαλλοτριώσεων. Παραμένουμε θεατές στις ραγδαίες εξελίξεις που συντελούνται στην πόλη μας, που έχουν σοβαρές επιπτώσεις στην οικονομική ζωή, στην κοινωνική ζωή και στην ποιότητα ζωής των κατοίκων της. Δεν προχωρήσαμε στην αγορά της «Ελληνίδας». Αλλά τρία νέα εμπορικά κέντρα ετοιμάζονται στον Περισσό, χωρίς να μας έχει απασχολήσει καθόλου αυτό. Γι' αυτό μιλάω ότι η υποβάθμιση του Δημοτικού Συμβουλίου έχει αρνητικές συνέπειες για το μέλλον του τόπου μας.

Πως βλέπετε το δημοτικό πολιτικό σκηνικό, 17 μήνες πριν τις δημοτικές εκλογές;

Πιστεύω ότι αξίζει τον κόπο να γίνει μια συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων γύρω από τα προβλήματα και την δυνατότητα δημιουργίας μιας πλατιάς κίνησης. Διαφορετικά δεν θα αλλάξει τίποτα επί της ουσίας

Σε λίγο καιρό συμπληρώνονται τρία χρόνια από τη στιγμή που ανέλαβε τη διοίκηση του δήμου η παράταξη του κύριου Χαλαράμπους. Κάνοντας έναν πρόχειρο απολογισμό για το τι έχει συμβεί στη πόλη σ' αυτή τη τριετία, δύσκολα έρχεται στο νου κάποιο έργο πνοής που έδωσε φρεσκάδα και ώθηση στη Νέα Ιωνία. Η έλλειψη οράματος και φαντασίας είναι έντονη από την τωρινή δημοτική αρχή, η οποία από τις προεκλογικές της εξαγγελίες έχει υλοποιήσει ελάχιστα έως μηδαμινά από αυτά που είχε υποσχεθεί.

Το δύσκαμπτο δημαρχοκεντρικό μοντέλο διοίκησης με τους πέντε αντιδημάρχους, τους πολλούς έμμισθους (πλην του Δ.Ο.Ν.Ν.Ι.Α.) προέδρους και αντιπροέδρους νομικών προσώπων αντί να διευκολύνει το έργο της δημοτικής αρχής προκαλεί κωλυσιεργίες και διαξιφισμούς οι οποίοι δεν οδηγούν στη προόδο της πόλης. Υπάρχει επί παραδείγματι αντιδήμαρχος για το περιβάλλον. Τι έργο έχει γίνει αυτόν τον έναν χρόνο που έχει αναλάβει; Ποια περιβαλλοντική παρέμβαση έχει γίνει στη πόλη; Τα ερωτήματα ασφαλώς είναι ρητορικά. Τα δέντρα, οι πλατείες, τα πεζοδρόμια, οι λακκούβες στους δρόμους εμπίπτουν σε πολλαπλές αρμοδιότητες οι οποίες αδυνατούν την άμεση επίλυση των προβλημάτων.

Οι κυκλοφοριακές ρυθμίσεις είναι ένα ζήτημα που απασχολεί τους κατοίκους της πόλης. Το θέμα που προέκυψε με την οδό Ρίμινι είναι πασιφανές ποιους σκοπούς εξυπηρετεί και σίγουρα δεν είναι για το γενικό καλό όλων των κατοίκων της περιοχής. Με άλλα λόγια τα μικροσυμφέροντα συνεχίζουν να αποτελούν τη κρυφή πληγή της πόλης και να ταλανίζουν για ακόμη μια φορά το δήμο μας.

Στην οδό Κασταμονής οι κάτοικοι ξεσηκώθηκαν για την μονοδρόμηση και τον ελλιπή φωτισμό θέματα που έχουν δημιουργήσει πολλά προβλήματα κατά το παρελθόν. Εκεί για άλλη μια φορά ο δήμαρχος και η δημοτική αρχή (πλην του κυρίου Μπουρδούκου), έλαμψε δια της απουσίας της. Πρέπει να τονιστεί παράλληλα η παρουσία της μείζονος αντιπολίτευσης η οποία έδωσε δυναμικά το παρόν στον εν λόγω ζήτημα.

Οι πολίτες θέλουν το δήμαρχο και τη δημοτική αρχή να είναι κοντά τους σε οτιδήποτε τους απασχολεί σε καθημερινό επίπεδο και όχι μια φορά το χρόνο σε κάθε περιοδεία που αποφασίζει να κάνει ο δήμαρχος με το επιτελείο του. Οι πολιτικοί και η πολιτική κρίνεται πάντοτε εκ του αποτελέσματος και αυτό είναι δεδομένο ότι θα φανεί στις επερχόμενες δημοτικές εκλογές και μέχρι τότε υπάρχει καιρός...

Κωνσταντίνος Εξαδάκτυλος

Με τον επίτιμο δήμαρχο Νέας Ιωνίας Γιάννη Δομνάκη

φόρους του κ. Κουκουλάρη. Αυτό δεν το λέω πρώτη φορά. Η εμπειρία μου από τα χρόνια μου στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης μου έχει δείξει ότι πρέπει αυτό να το επιδιώξουμε. Πιστεύω ότι η κατάσταση στην πόλη μας έχει φθάσει σε οριακό σημείο. Είναι πολλά και δύσκολα τα προβλήματα που θέλουν λύση. Γι' αυτό χρειάζεται η αξιοποίηση και προσφορά όλων όσων ενδιαφέρονται, έχουν διάθεση και συγκινούνται για την πόλη μας. Χρειάζεται ένας ενθουσιασμός, μια φρεσκάδα, μεράκι για το δήμο και τα προβλήματά των δημοτών μας. Χαρακτηριστικά που δεν τα βρίσκει κανείς πάντα στα στενά κομματικά ψηφοδέλτια.

Γιατί αντικειμενικά ως πρώτο στόχο έχουν την προώθηση, την προβολή και την υπεράσπιση της πολιτικής του κόμματός τους, ακόμα την προβολή προσώπων και στήριξη προσωπικών φιλοδοξιών. Αυτά όμως δεν δίνουν απάντηση στα τοπικά προβλήματα. Είναι γνωστό ότι έχουν αρχίσει όλα τα κόμματα να προετοιμάζονται για τις δημοτικές εκλογές, όχι για να προβάλουν τα άλυτα, χρονίζοντα προβλήματα, της Τοπικής

Με την επικεφαλής της ΔΑΣΙ Ολγα Κατημερτζή

σής μου. Πρότεينا να κουβεντιάσουμε με όλους όσους ενδιαφέρονται για μια άλλη πολιτική για το δήμο μας και με την παράταξη του κ. Κουκουλάρη. Λες οι φίλοι από το ΠΑΣΟΚ να ενδιαφέρονται για την πολιτική μου υστεροφημία; Ή να τους φοβίζει η προοπτική και η δυναμική που υπάρχει στην επιτυχία μιας τέτοιας προοπτικής; Αλλά ας μην πάμε μακριά. Ας θυμηθούμε το ψηφοδέλτιό τους στις τελευταίες εκλογές. Για τα ερωτήματα των συντρόφων της Αριστεράς. Είναι γεγονός ότι το θέμα των συνεργασιών, το περιεχόμενο και τα όρια τους, είναι αντικει-

ΣΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΟΔΗΓΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΜΗΝΥΣΗ ΦΟΡΕΩΝ

Γκρεμίστηκαν τα κτίσματα της Ανατολικής Ταπητουργίας

Πολύ γρήγορα «παίχτηκε» τελικά το νέο επεισόδιο στην διαμάχη μεταξύ του δήμου Νέας Ιωνίας και φορέων, για την τύχη του οικοδομικού τετραγώνου 150 - Ανατολική Ταπητουργία (απέναντι από τον Άγιο Γεώργιο στην Ελευθεροπόλη). Λίγες μέρες μετά την απόφαση που είχε πάρει το ΣτΕ για τον χώρο (είχε γίνει δεκτή από το Ε' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας η αίτηση φορέων και κατοίκων της Νέας Ιωνίας που ζητούσαν την ακύρωση της απόφασης της 21ης Αυγούστου 2003, του τέως υπουργού Πολιτισμού Ευάγγ. Βενιζέλου, με την οποία η παλιά ταπητουργία της περιοχής δεν χαρακτηριζόταν διατηρητέα), ο δήμος προχώρησε στο γκρέμισμα των κτισμάτων. Όπως δήλωσε ο δήμαρχος Γ. Χαλαλάμπους, η δικαστική απόφαση που ακύρωσε την υπουργική απόφαση, σύμφωνα με την οποία τα κτίσματα δεν είναι διατηρητέα, δεν τα μετέτρεπε αυτόματα και σε διατηρητέα και το γκρέμισμά τους από τα συνεργεία του δήμου ήταν νόμιμο.

Η συνέχεια ωστόσο δόθηκε στο Αστυνομικό Τμήμα, όπου οδηγήθηκαν οι υπεύθυνοι του δήμου αρχικά και στη συνέχεια πήγε εκεί και ο δήμαρχος Γ. Χαλαλάμπους, αφού οι φορείς τους μήνυσαν για παράνομη κατεδάφιση. Μάλιστα, όταν το θέμα συζητήθηκε στο δημοτικό συμβούλιο, τόσο ο επικεφαλής της μειοψηφίας αντιπολίτευσης Ν. Κουκουλάρης, όσο και ο δημοτικός σύμβουλος Β. Κουκουλάρης ρώτησαν το δήμαρχο για ποιο λόγο επενέβη η αστυνομία και ο εισαγγελέας, αφού η κατεδάφιση ήταν νόμιμη, για να πάρουν την απάντησή τους «ούτε αυτοί δεν γνωρίζουν την απόφαση του ΣτΕ».

Ο Συνασπισμός Νέας Ιωνίας, που συμμετέχει στους φορείς που αντιδρούσαν στην κατεδάφιση, αντέδρασε έντονα με μια ιδιαίτερα καυστική ανακοίνωση. Όπως τονίζεται σχετικά «μνημείο αυθαιρεσίας, παρανομίας και απαξίωσης της ιστορίας της Νέας Ιωνίας είναι η σημερινή (σ.σ. 23 Μαΐου) ακινητιστική ενέργεια του Δημάρχου να κατεδαφίσει το ιστορικό κτίριο της Ανατολικής

Ταπητουργίας στο Ο.Τ. 150 το οποίο πρόσφατα (19/4/2005) κρίθηκε διατηρητέο από το Συμβούλιο της Επικρατείας (απόφαση 1100/2005). Το Σ.Τ.Ε. ύστερα από προσφυγή κατοίκων και φορέων της Νέας Ιωνίας και λαμβάνοντας υπόψη του την πλήρη τεκμηρίωση της βιομηχανικής κληρονομιάς την προσφορά των μικρασιατών προσφύγων που με την τεχνολογία τους και το εργατικό δυναμικό τους επέδρασαν στην ανάπτυξη της βιομηχανίας και ιδιαίτερα στον κλάδο της ταπητουργίας και της κλωστοϋφαντουργίας, ακύρωσε προηγούμενη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού που είχε κρίνει μη διατηρητέο το συγκρότημα.

Ο Δήμαρχος πριν καν κοινοποιηθεί η απόφαση του Σ.Τ.Ε. στις αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΠΟ για τις νόμιμες ενέργειες και με στόχο την δημιουργία τετελεσμένων γεγο-

νών, έσπευσε να κατεδαφίσει τα ιστορικά κτίρια. Καταγγέλλουμε την αυθαίρετη, παράνομη και αντιδημοκρατική ενέργεια του Δημάρχου που καταρρακώνει το κύρος παραβιάζοντας την ισχύ του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, που καταπατά κατάφορα τα δικαιώματα αναγνώρισης της ιστορίας της Νέας Ιωνίας καταστρέφοντας τα υλικά της τεκμήρια. Η στάση αυτή είναι αποτέλεσμα οίησης της εξουσίας, αλαζονείας και έλλειψης στοιχειώδους σύγχρονης πολιτιστικής και πολεοδομικής αντίληψης παρά τις περί του αντιθέτου υποκριτικές δηλώσεις». Έτσι η συνέχεια του θέματος θα δοθεί πλέον στα δικαστήρια, ωστόσο αυτό θα αφορά μόνο το ενδεχόμενο ποινικών ευθυνών από την κατεδάφιση. Επί τους ουσίας δεν υπάρχουν πλέον κτίσματα για να συνεχιστεί η διαμάχη, οπότε δεν μπορεί να υπάρξει και οποιαδήποτε διατήρησή τους.

Ανακοίνωση του ΚΚΕ για το 1ο λύκειο

Τις θέσεις του στα όσα συνέβησαν πρόσφατα, στο Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων του 1ου Λυκείου εξέφρασε το ΚΚΕ, με ανακοίνωση των Οργανώσεων Βάσης της Ν. Ιωνίας. Το πλήρες κείμενο της ανακοίνωσης έχει ως εξής: «Τα τελευταία χρόνια, τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας, εξ αιτίας των αντικειμενικών πολιτικών που εφαρμόζονται και της εμπορευματοποίησης που προωθείται, οξύνονται όλο και περισσότερο.

Την ίδια ώρα, τα 'νέα' μέτρα που προωθεί με εντατικούς ρυθμούς η Κυβέρνηση στο χώρο της Παιδείας, δείχνουν, για τη μεγάλη πλειοψηφία των παιδιών, το δρόμο της 'δια βίου' αμάθειας και της υπερκεμετάλλευσης.

Παρά την προσπάθεια να τα εμφανίζουν ως αγωνία για το μέλλον της νέας γενιάς και παρά τα πολύ προσεγμένα επιχειρήματα που συνοδεύουν την προπαγάνδισή τους, τα μέτρα έχουν οδηγό τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπακούουν στην κεντρική επιλογή για ακόμα μεγαλύτερη σύνδεση της Παιδείας με την αγορά.

Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι η μόρφωση να υποχωρεί προκειμένου να εξυπηρετηθούν η 'ανταγωνιστικότητα' και η φτηνή κατάρτιση, με στόχο την παραγωγή απασχολήσιμων.

Στο πλαίσιο αυτό η Κυβέρνηση επανέρχεται στο σύστημα σύνδεσης της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, με την απασχόληση, μειώνοντας το χώρο της εκπαίδευσης για περισσότερη κατάρτιση.

Εδώ εντάσσεται και η πρόσφατη εξαγγελία για μετατροπή των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων (Τ.Ε.Ε.) σε Επαγγελματικά

Λύκεια (ΕΠΑΛ) στην προσπάθεια να εμφανιστεί το σύστημα επαγγελματικής κατάρτισης ως αξιόπιστη εναλλακτική επιλογή στη θέση της σημερινής, επίσης, επαγγελματικής εκπαίδευσης των Πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι.

Έτσι αντί μέσα από ένα Ενιαίο και ισότιμο για όλους σχολείο να παρέχονται σε όλους τους νέους τα απαραίτητα εφόδια μέχρι την ενηλικίωσή τους, συντηρείται το διπλό σχολείο 'Γενικής' μόρφωσης και τεχνικής εκπαίδευσης. Η πολυδιαφημισμένη κατάρτιση των Τ.Ε.Ε. αποδεικνύεται κενό γράμμα, αφού σε τίποτα δεν αλλάζει την ουσία και τη δομή της σημερινής εκπαίδευσης και, μαζί με την πρόσφατη ανακοίνωση για καθιέρωση βαθμολογικής βάσης για την εισαγωγή στην ανώτατη εκπαίδευση, είναι ενδεικτικά για την κατεύθυνση της 'αναβάθμισης'.

Η δράση του ΚΚΕ ενάντια σ' αυτά τα μέτρα και συνολικά στην πολιτική που τα προωθεί, η συνολική πρόταση που έχει καταθέσει, για 100% δημόσια δωρεάν παιδεία και το ενιαίο μέτωπο παιδείας που προτείνει, για να ανατραπούν αυτές οι πολιτικές, η δράση των μελών και των στελεχών του σε όλα τα επίπεδα του Κινήματος (Φοιτητικό, Σχολικό, Συλλόγων Γονέων & Ενώσεων, Εκπαιδευτικών, Τ.Α. κ.λπ.) φαίνεται ότι θορύβησε σε τέτοιο βαθμό κάποια μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Γονέων & Κηδεμόνων του 1ου Λυκείου Ν. Ιωνίας (τα οποία αυτοαποκαλούνται και 'Φασίστες!!!'), που αποφάσισαν να εκπαρθυνώσουν την Πρόεδρο του Συλλόγου, γιατί 'δωρεάν' (!!!) να υπερασπιστεί το δημόσιο και τολμήσε να αναλάβει τον χώρο της παιδείας (όπως άλλωστε προβλέπεται στους σκοπούς του Καταστατικού του Συλλόγου), τους αγώνες των μαθητών για αναβάθμιση της παιδείας, να αντιπαλέψει την αντικειμενική πολιτική.

Ήταν διαπιστώσαν ότι οι τραμπουκισμοί και οι χυδαίες επιθέσεις ενάντια στο Κ.Κ.Ε. και την ίδια, για να την εξαναγκάσουν σε παραίτηση (όπως οι ίδιοι δήλωσαν) έπεσαν στο κενό, προσπάθησαν να την καθαίρεσουν με πρόταση μομφής, που στρέφονταν κατά των ιδεών (!!!) και της δράσης της!! Ο φασισμός σε όλο του το μεγαλείο... Σ' αυτή τους την προσπάθεια βρήκαν θερμό συμπαραστάτη και καθοδηγητή το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου και εκλεγμένη Δημοτική Σύμβουλο με το Συνασπισμό, η οποία, κλιμακώνοντας αυτή την άθλια τακτική πολιτικής σκοπιμότητας και συναλλαγής ζήτησε από την Πρόεδρο να κάνει δήλωση μετανοίας (συγγνώμη), ως αντάλλαγμα, για να μην ψηφιστεί η μομφή (!).

Προφανώς, ορισμένοι, είτε ξέχασαν, είτε αγνοούν την ιστορία του Κ.Κ.Ε. και νομίζουν, ότι με τέτοιου είδους μεθοδεύσεις, τραμπουκισμούς και τρομοκρατικές απειλές, μπορούν να κάμψουν την αντίσταση του Κ.Κ.Ε., τη δράση των μελών και των στελεχών του. Αυταπατώνται!!! Επειδή, όμως, παρόμοιες αντιδημοκρατικές ενέργειες δεν στοχεύουν απλά το Κ.Κ.Ε., τα μέλη και τα στελέχη του, αλλά πλήττουν τις δημοκρατικές ελευθερίες και δικαιώματα, καλούμε όλους τους φορείς της εκπαίδευσης τους συνδικαλιστικούς και μαζικούς φορείς, τον Ιωνιώτικο λαό, να καταδικάσουν με οποιονδήποτε τρόπο τέτοια φαινόμενα, ώστε να μην επιτρέψουν την επανάληψή τους, να περιφρουρηθούν οι δημοκρατικές κατακτήσεις του κινήματος.»

**Κομματικές Οργανώσεις Βάσης
Ν. Ιωνίας του ΚΚΕ,
Μάιος 2005**

Αφήνοντας την κιμωλία

Με την πένα του
Γιώργου Κουφάκου

Καθηγητή Χημείας
Διπλ. Χημικού - Μηχανικού

Αφήνοντας την κιμωλία, αυτόν τον μήνα, η πένα μου θα γράψει για το σχολείο μου, για το λύκειο από το οποίο αποφοίτησα πριν από 22 χρόνια, για το 2ο Λύκειο Ν. Ιωνίας. Το Λύκειο αυτό είναι η συνέχεια του Λυκείου Θηλέων Ν. Ιωνίας, το οποίο μετονομάστηκε σε 2ο Λύκειο Ν. Ιωνίας το 1979, όταν τα σχολεία έγιναν μικτά. Στην αρχή μοιραζόταν το ίδιο κτήριο, στα Πευκάκια, με το Λύκειο Αρρέων (μετέπειτα 1ο Λύκειο Ν. Ιωνίας) σε εναλλασσόμενη βάρδια πρωί - απόγευμα. Κατόπιν απέκτησε δικό του κτήριο (απέναντι, δίπλα στο κλειστό γυμναστήριο του μπάσκετ) πάλι στα Πευκάκια, για να διαχωριστεί στην συνέχεια από το 2ο γυμνάσιο και να έρθει στην θέση που βρίσκεται σήμερα, στην οδό Ανδρέα Κάλβου. Το κτήριο είναι πολύ καλό, η εσωτερική διαμόρφωση ερίστη, αλλά τίποτα δεν θυμίζει το σχολείο που φοίτησα εγώ, πλην δύο καθηγητών που παραμένουν από τότε. Η αλλαγή βέβαια, έχει γίνει προς το καλύτερο, γι' αυτό και δεν μου προξενεί καμία λύπη, απεναντίας χαίρομαι. Μεγάλο μέρος της καλής καταστάσεως που βρίσκεται το σχολείο οφείλεται στο πολύ καλό λυκειάρχη του και φίλο μου τον κ. Νίκο Απέρη, με τον οποίο μίλησα και μου είπε για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει και τις ανησυχίες που έχει για το σχολείο, με το «λακωνικό τρόπο» που διακρίνει τον λόγο του.

1) Ένα μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει το σχολείο είναι οι όμορες βιομηχανίες που ρυπαίνουν με τις αναθυμιάσεις τους τον αέρα. Παρ' ότι τους έγιναν συστάσεις δεν συμμορφώθηκαν κι έτσι το σχολείο έκανε καταγγελία, μέσω της σχολικής επιτροπής, στα αρμόδια όργανα του Δήμου, κι αυτά με την σειρά τους στη δ/ση ορυκτού πλούτου και βιομηχανίας της νομαρχίας Αθηνών. Οι ελεγκτές της νομαρχίας, παρουσία εκπροσώπων του δήμου, παρά τον έλεγχο που ήρθαν κι έκαναν, δεν διαπίστωσαν τίποτα (αφού εκείνη την ώρα δεν γίνονταν αναθυμιογόνες εργασίες) κι έφυγαν, όμως η λειτουργία των εργοστασίων συνεχίζεται, χωρίς να ελεγχθούν αυτές, τις πρώτες συνειδήσεις, ώρες, με αποτέλεσμα να υπάρχουν μέρες που έρχονται το πρωί τα παιδιά στο σχολείο και δεν μπορούν να αναπνεύσουν.

2) Ένα γενικότερο πρόβλημα στο οποίο αναφέρθηκε ο κ. Λυκειάρχης είναι αυτό της 24ωρης φύλαξης των σχολείων, πρόβλημα το οποίο δεν καταφεραν να λύσουν οι δημοτικές αρχές που ανέλαβαν το δήμο μας, τα τελευταία χρόνια, αν και είχαν την αρμοδιότητα να το κάνουν. Δυστυχώς από κακούς χειρισμούς οι υπάρχοντες φύλακες δεν επαρκούν κι έτσι τα σχολεία μας παραμένουν σχεδόν αβύλη.

3) Δεύτερο γενικότατο πρόβλημα, που αντιμετωπίζουν πολλά σχολεία, είναι η χρήση του πεζοδρομίου, που υπάρχει μπροστά στην κεντρική είσοδο, ως parking από αυτοκίνητα ξένα προς το σχολείο, κλείνοντας την είσοδο, με όλα τα επακόλουθα και κυρίως της αδυναμίας προσελεύσεως οχημάτων βοηθείας (ασθενοφόρων, πυροσβεστικών κ.λπ.)

Εκτός των παραπάνω προβλημάτων, ο κ. Απέρης έθεσε και κάποια ερωτήματα στα οποία περιμένει απάντηση από τους αρμοδίους.

α) Με ποιο τρόπο επιλέγονται τα σχολεία των οποίων αναμορφώνονται τα προαύλια, μια και το 2ο λύκειο, αν και έχει αρκετά μεγάλο προαύλιο, υπάρχει παντελής έλλειψη πρασίνου σ' αυτό.

β) Τι πρόβλεψη υπάρχει για εγκατάσταση και χρήση γκαζιού, για τις ενεργειακές ανάγκες του σχολείου.

γ) Τέλος ζητά να ξεκαθαριστεί εξ' αρχής το «που» και σε «ποιόν» θα ανήκει το κλειστό γυμναστήριο (έργο του ΟΣΚ), που υπάρχει στον χώρο του σχολείου. Ποιος θα το επιτηρεί, από ποιόν θα επιχορηγείται, ποιος θα είναι υπεύθυνος για τον καθαρισμό, την φύλαξη και τις επισκεπές του;

Κλείνοντας αυτή την ωραία συνέντευξη, ο κ. Απέρης αναφέρθηκε στην άσχημη συνεργασία του με την σχολική επιτροπή και τον πρόεδρό της κ. Π. Ματζουράνη, κάτι που επιβεβαιώω κι εγώ μια κι έχω την τιμή να μετέχω στην ανωτέρω επιτροπή.

Κατεδαφίστηκε παλιό εργοστάσιο στη Ν. Ιωνία

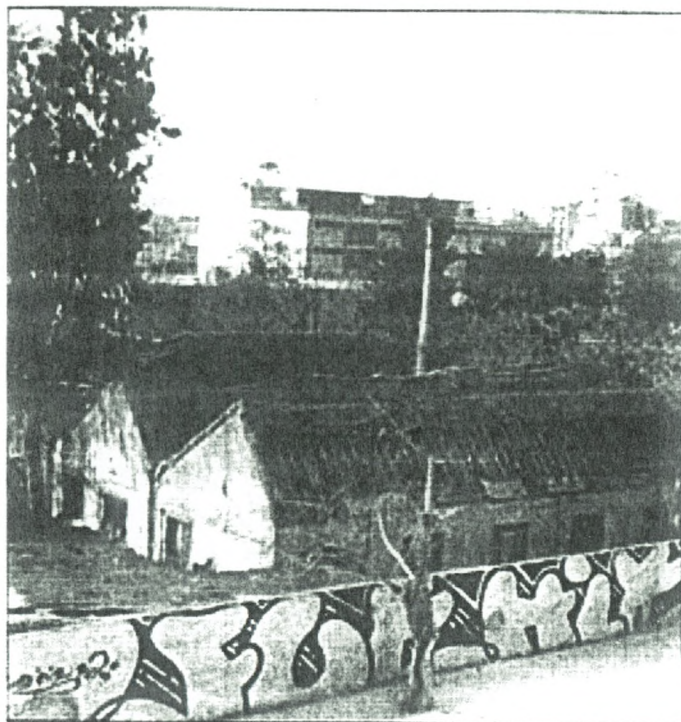
ΜΝΗΜΗ Ένα ακόμη κομμάτι της βιομηχανικής κληρονομιάς της Αθήνας κατεδαφίστηκε. Πρόκειται για το παλιό βιομηχανικό συγκρότημα της Ανατολικής Ταπητουργίας στη Νέα Ιωνία, χτισμένο το 1923 σε οικοπέδο οκτώ στρεμμάτων και συνδεδεμένο με την προσφυγική μνήμη της περιοχής. Παρά τις συντονισμένες προσπάθειες κοινωνικών ομάδων και φορέων που διεκδίκησαν τη διασώση του συγκροτήματος (ανάμεσά τους και η Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς), τα κτίρια της Ανατολικής Ταπητουργίας τελικά κατεδαφίστηκαν. Το Υπουργείο Πολιτισμού, με απόφαση του 2003, εκτίμησε ότι τα ετοιμόρροπα κτίρια είχαν απολέσει τα μορφολογικά τους στοιχεία και αποφάσισε να επιτρέψει την κατεδάφισή τους επιτρέποντας στη δημοτική αρχή της Νέας Ιωνίας να ικανοποιήσει ένα παλαιό αίτημα της: την απελευθέρωση του χώρου και τη δημιουργία υπογείου παρκινγκ.

Δύο κόσμοι

Η Νέα Ιωνία, από τις πρώτες εργατικές και βιομηχανικές συνοικίες, μεταβάλλεται στις μέρες μας ταχύτατα σε πόλη χωρίς ταυτότητα και ιστορική μνήμη. Το βιομηχανικό συγκρότημα της Ανατολικής Ταπητουργίας (στο οποίο αργότερα και για πολλές δεκαετίες στεγάστηκε η «Ελληνική Μεταξοβιομηχανία» της εταιρείας «Αφροδίτη») έγινε τώρα μετά την κατεδάφισή του ένα πεδίο συμβολικής αντιπαράθεσης δύο αντιλήψεων για την κοινωνική ιστορία και την αστική ανάπτυξη. Η δημοτική αρχή θεωρούσε την πιθανότητα διατήρησης του συγκροτήματος «καταστροφική». Από την άλλη, η αρχαιολόγος Ολγα Δακουρά - Βογιατζόγλου, που έδωσε μάχη για τη διάσωση της Ανατολικής Ταπητουργίας, υποστηρίζει ότι «κανένας μέχρι σήμερα πολιτικός και αντικειμενικός

παράγοντας δεν αναζήτησε την ταυτότητα, το πρόσωπο της Νέας Ιωνίας», που «κατόντισε μια πόλη φάντασμα, γνωστή μόνο με ένα όνομα στον αστικό χάρτη». Στο οικοπέδο της παλιάς Ανατολικής Ταπητουργίας, «συγκρούονται δύο αντιλήψεις που κρίνονται σε διαφορετικά επίπεδα».

Παρά το γεγονός ότι η συγκεκριμένη μάχη χάθηκε για τους υπερασπιστές της ιστορικής μνήμης, η περίπτωση αυτή είναι ενδεικτική (και συμβολική) για πολλές άλλες που αναδεικνύονται σε πεδία συγκρούσεως ιδεολογικών αντιπαράθεσεων. Η συχνά πραγματιστι-

Μερική άποψη της Ανατολικής Ταπητουργίας στη Νέα Ιωνία, που τελικά κατεδαφίστηκε.

κή προσέγγιση της τοπικής αυτοδιοίκησης που αναζητεί δρόμους άμεσης εξαργύρωσης για αποσυμφόρηση προβλημάτων που έχει δημιουργήσει η έλλειψη πολιτικής, αντιπαράκειται με τις δυνάμεις εκείνες που προτάσσουν την μακροπρόθεσμη επένδυση στην ιστορική μνήμη, την κοινωνική συνοχή και την αστική ταυτότητα. Η αρχαιολόγος Ολγα Δακουρά - Βογιατζόγλου είχε διατυπώσει πρόταση για επανάχρησή του εργοστασίου ως χώρου τεκμηρίωσης και τεχνολογικού Μουσείου αφιερωμένου στην κλωστοϋφαντουργία «που πιστά υπηρετήθηκε μέχρι σήμερα στον χώρο της Νέας Ιωνίας».

Νίκος Βασιλόπουλος

Κατεδαφίστηκε παλιό εργοστάσιο στη Ν. Ιωνία

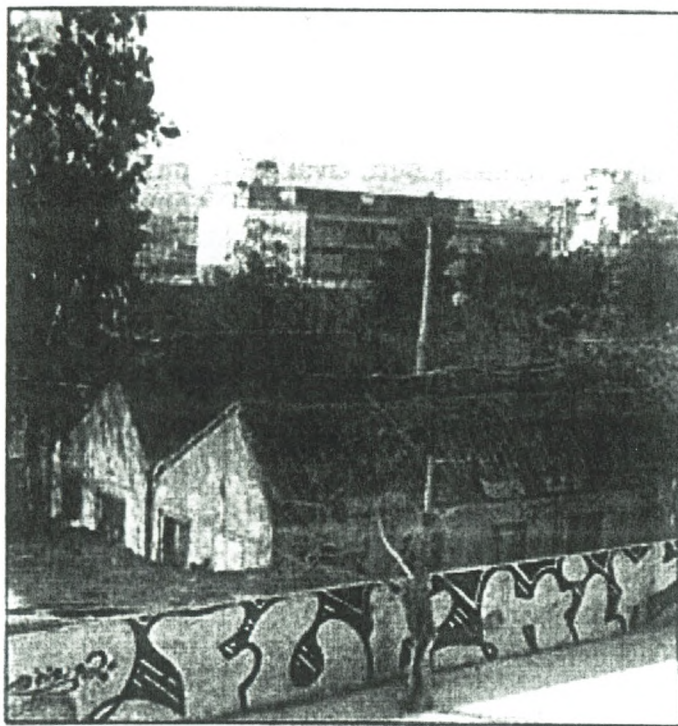
ΜΝΗΜΗ Ένα ακόμη κομμάτι της βιομηχανικής κληρονομιάς της Αθήνας κατεδαφίστηκε. Πρόκειται για το παλιό βιομηχανικό συγκρότημα της Ανατολικής Ταππουργίας στη Νέα Ιωνία, χτισμένο το 1923 σε οικοπέδο οκτώ στρεμμάτων και συνδεδεμένο με την προσφυγική μνήμη της περιοχής. Παρά τις συντονισμένες προσπάθειες κοινωνικών ομάδων και φορέων που διεκδίκησαν τη διάσωση του συγκροτήματος (ανάμεσά τους και η Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς), τα κτίρια της Ανατολικής Ταππουργίας τελικά κατεδαφίστηκαν. Το Υπουργείο Πολιτισμού, με απόφαση του 2003, εκτίμησε ότι τα ετοιμόρροπα κτίρια είχαν απολέσει τα μορφολογικά τους στοιχεία και αποφάσισε να επιτρέψει την κατεδάφισή τους επιτρέποντας στη δημοτική αρχή της Νέας Ιωνίας να ικανοποιήσει ένα παλαιό αίτημά της: την απελευθέρωση του χώρου και τη δημιουργία υπογείου πάρκινγκ.

Δύο κόσμοι

Η Νέα Ιωνία, από τις πρώτες εργατικές και βιομηχανικές συνοικίες, μεταβάλλεται στις μέρες μας ταχύτατα σε πόλη χωρίς ταυτότητα και ιστορική μνήμη. Το βιομηχανικό συγκρότημα της Ανατολικής Ταππουργίας (στο οποίο αργότερα και για πολλές δεκαετίες στεγάστηκε η «Ελληνική Μεταξοβιομηχανία» της εταιρείας «Αφροδίτη») έγινε τώρα μετά την κατεδάφισή του ένα πεδίο συμβολικής αντιπαράθεσης δύο αντιλήψεων για την κοινωνική ιστορία και την αστική ανάπτυξη. Η δημοτική αρχή θεωρούσε την πιθανότητα διατήρησης του συγκροτήματος «καταστροφική». Από την άλλη, η αρχαιολόγος Ολγα Δακουρά - Βογιατζόγλου, που έδωσε μάχη για τη διάσωση της Ανατολικής Ταππουργίας, υποστηρίζει ότι «κανένας μέχρι σήμερα πολιτικός και αντικειμενικός

παράγοντας δεν αναζήτησε την ταυτότητα, το πρόσωπο της Νέας Ιωνίας», που «κατάντησε μια πόλη φάντασμα, γνωστή μόνο με ένα όνομα στον αστικό χάρτη». Στο οικοπέδο της παλιάς Ανατολικής Ταππουργίας, «συγκρούονται δύο αντιλήψεις που κρίνονται σε διαφορετικά επίπεδα».

Παρά το γεγονός ότι η συγκεκριμένη μάχη χάθηκε για τους υπερασπιστές της ιστορικής μνήμης, η περίπτωση αυτή είναι ενδεικτική (και συμβολική) για πολλές άλλες που αναδεικνύονται σε πεδία σύγκρουσης ιδεολογικών αντιπαράθεσεων. Η συχνά πραγματιστι-

Μερική άποψη της Ανατολικής Ταππουργίας στη Νέα Ιωνία, που τελικά κατεδαφίστηκε.

κή προσέγγιση της τοπικής αυτοδιοίκησης που αναζητεί δρόμους άμεσης εξαργύρωσης για αποσυμφόρηση προβλημάτων που έχει δημιουργήσει η έλλειψη πολιτικής, αντιπαράκειται με τις δυνάμεις εκείνες που προτάσσουν την μακροπρόθεσμη επένδυση στην ιστορική μνήμη, την κοινωνική συνοχή και την αστική ταυτότητα. Η αρχαιολόγος Ολγα Δακουρά - Βογιατζόγλου είχε διατυπώσει πρόταση για επανάχρηση του εργοστασίου ως χώρου τεκμηρίωσης και τεχνολογικού Μουσείου αφιερωμένου στην κλωστοϋφαντουργία «που πιστά υπηρετήθηκε μέχρι σήμερα στον χώρο της Νέας Ιωνίας».

Νίκος Β...ΠΟΥΛΟΣ

Κατεδαφίστηκε παλιό εργοστάσιο στη Ν. Ιωνία

ΜΝΗΜΗ Ένα ακόμη κομμάτι της βιομηχανικής κληρονομιάς της Αθήνας κατεδαφίστηκε. Πρόκειται για το παλιό βιομηχανικό συγκρότημα της Ανατολικής Ταππουργίας στη Νέα Ιωνία, χτισμένο το 1923 σε οικοπέδο οκτώ στρεμμάτων και συνδεδεμένο με την προσφυγική μνήμη της περιοχής. Παρά τις συντονισμένες προσπάθειες κοινωνικών ομάδων και φορέων που διεκδίκησαν τη διάσωση του συγκροτήματος (ανάμεσά τους και η Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς), τα κτίρια της Ανατολικής Ταππουργίας τελικά κατεδαφίστηκαν. Το Υπουργείο Πολιτισμού, με απόφαση του 2003, εκτίμησε ότι τα ετοιμόρροπα κτίρια είχαν απολέσει τα μορφολογικά τους στοιχεία και αποφάσισε να επιτρέψει την κατεδάφισή τους επιτρέποντας στη δημοτική αρχή της Νέας Ιωνίας να ικανοποιήσει ένα παλαιό αίτημά της: την απελευθέρωση του χώρου και τη δημιουργία υπογείου πάρκινγκ.

Δύο κόσμοι

Η Νέα Ιωνία, από τις πρώτες εργατικές και βιομηχανικές συνοικίες, μεταβάλλεται στις μέρες μας ταχύτατα σε πόλη χωρίς ταυτότητα και ιστορική μνήμη. Το βιομηχανικό συγκρότημα της Ανατολικής Ταππουργίας (στο οποίο αργότερα και για πολλές δεκαετίες στεγάστηκε η «Ελληνική Μεταξοβιομηχανία» της εταιρείας «Αφροδίτη») έγινε τώρα μετά την κατεδάφισή του ένα πεδίο συμβολικής αντιπαράθεσης δύο αντιλήψεων για την κοινωνική ιστορία και την αστική ανάπτυξη. Η δημοτική αρχή θεωρούσε την πιθανότητα διατήρησης του συγκροτήματος «καταστροφική». Από την άλλη, η αρχαιολόγος Ολγα Δακουρά - Βογιατζόγλου, που έδωσε μάχη για τη διάσωση της Ανατολικής Ταππουργίας, υποστηρίζει ότι «κανένας μέχρι σήμερα πολιτικός και αντικειμενικός

παράγοντας δεν αναζήτησε την ταυτότητα, το πρόσωπο της Νέας Ιωνίας», που «κατάντησε μια πόλη φάντασμα, γνωστή μόνο με ένα όνομα στον αστικό χάρτη». Στο οικοπέδο της παλιάς Ανατολικής Ταππουργίας, «συγκρούονται δύο αντιλήψεις που κρίνονται σε διαφορετικά επίπεδα».

Παρά το γεγονός ότι η συγκεκριμένη μάχη χάθηκε για τους υπερασπιστές της ιστορικής μνήμης, η περίπτωση αυτή είναι ενδεικτική (και συμβολική) για πολλές άλλες που αναδεικνύονται σε πεδία σύγκρουσης ιδεολογικών αντιπαράθεσεων. Η συχνά πραγματιστι-

Μερική άποψη της Ανατολικής Ταππουργίας στη Νέα Ιωνία, που τελικά κατεδαφίστηκε.

κή προσέγγιση της τοπικής αυτοδιοίκησης που αναζητεί δρόμους άμεσης εξαργύρωσης για αποσυμφόρηση προβλημάτων που έχει δημιουργήσει η έλλειψη πολιτικής, αντιπαράκειται με τις δυνάμεις εκείνες που προτάσσουν την μακροπρόθεσμη επένδυση στην ιστορική μνήμη, την κοινωνική συνοχή και την αστική ταυτότητα. Η αρχαιολόγος Ολγα Δακουρά - Βογιατζόγλου είχε διατυπώσει πρόταση για επανάχρηση του εργοστασίου ως χώρου τεκμηρίωσης και τεχνολογικού Μουσείου αφιερωμένου στην κλωστοϋφαντουργία «που πιστά υπηρετήθηκε μέχρι σήμερα στον χώρο της Νέας Ιωνίας».

ΝΙΚΟΣ ΒΑΓΓΕΛΙΟΥ

και ο ίδιος ο Στέλιος Ράμφος, ο οποίος εκτείνονται από την ιστορία ζωγραφικής, το πώς ήρθε η παϊκή φιλοσοφία στην Ελλάδα, ο ρωσικό στοχασμό πριν από την αναστάση, την πρώτη ερωτική ορία που καταγράφεται στην ιστορία της λογοτεχνίας και κείμενα που προβληματισμού ποικίλους αποτελούν τον κορμό των της σειράς.

Ο κεμπτικό της σειράς δεν εγείνεται μακροζωία της, αλλά τη ζωντανία της. Μας ενδιαφέρει η σχέση με το χρόνο πλατύτερα. Γιατί θέλουμε, και μέσω των βιβλίων, να βοηθήσουμε την ενεργό μνήμη και όχι τη νοσταλγία», είπε ο Στέλιος Ράμφος.

Τη γλωσσική επιμέλεια των κειμένων έχει η Ντίνα Σαμοθράκη και η συλλογή φιλοτεχνεί ο Αλέξης Κυριακός. Όσο για τα επόμενα βιβλία της σειράς, έχει τελειώσει ήδη η φάση του Ταλμούδ, ενώ, όπως ανακοινώθηκε ο εκδότης του «Γιώργος Χατζηπαύλου», «θα κυκλοφορήσουμε στην περιοχή της γειτονίας». Εν τέλει, επιθυμία των συγγραφέων είναι η σειρά «να συμβάλει στην αγωνία για έναν πνευματικό αναστασιμό». Όσο για την ανταπόκριση του κοινού, γίνεται «όλο και πιο παλιά».

Απειλή για τη βιομηχανική ιστορία της Νέας Ιωνίας

ΠΑΡΑΔΟΣΗ Από τα παλαιότερα και πλέον ιστορικά βιομηχανικά συγκροτήματα της Νέας Ιωνίας, η πρώην «Ανατολική Ταππουργία» και μετέπειτα «Ελληνική Μεταξοβιομηχανία» κινδυνεύει άμεσα με κατεδάφιση. Σήμερα επικείται η συζήτηση του θέματος στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων για να εξεταστεί αν το συγκρότημα θα χαρακτηριστεί ιστορικό διατηρητέο μνημείο. Η πρώην «Ανατολική Ταππουργία», κτισμένη στο οικοδομικό τετράγωνο 150 του προσφυγικού συνοικισμού, συνδέεται με την ταππουργική παράδοση των Μικρασιατών που μεταφέρθηκε στην Ελλάδα μετά το 1922 και τη βιομηχανική ανάπτυξη της Νέας Ιωνίας, του Περισσού και άλλων βορείων περιοχών της Αθήνας στη διάρκεια του Μεσοπολέμου.

Πολλές φωνές υποστήριξης του αιτήματος για διατήρηση του συνόλου του συγκροτήματος έχουν υψωθεί. Εμπεριστατωμένη τεκμηρίωση έχει συντάξει η αρχιτέκτων Ολγα Τραγανού-Δελιγιάννη, πρόεδρος του ελληνικού τμήματος TICCIH καθώς και οι αρχιτέκτονες Ολγα Βογιατζόγλου και Ελένη Μαϊστρου, οι οποίες υπογράφουν μαζί με άλλες δύο ερευνήτριες (Ε. Καραθανάση και Μ. Καλιτζίδου) τη μελέτη «Η Βιομηχανική Κληρονομιά της Νέας Ιωνίας» (που κυκλοφόρησε πρόσφατα από το Πολιτιστικό Ίδρυμα ΕΤΒΑ, πλέον Ομίλου Πειραιώς). Στήριξη προβάλλει και η Ελληνική Εταιρεία καθώς και εξειδικευμένοι σε θέματα βιομηχανικής κληρονομιάς μελετητές, όπως ο αρχιτέκτων Νίκος Μπελαβίλας,

Μερική άποψη του βιομηχανικού συγκροτήματος της Ανατολικής Ταππουργίας, προσφυγική μνήμη της Νέας Ιωνίας, που κινδυνεύει με αφανισμό.

συγκροτώντας μία επιστημονική θωράκιση. Κύριες αιχμές των αιτούντων τη διατήρηση του συγκροτήματος είναι η υψηλή ιστορική αξία του χώρου. Η Νέα Ιωνία ορίστηκε ως ταππουργικό κέντρο από την Επιτροπή Αποκατάστασης Προσφύγων και καθορίστηκε Βιομηχανική Ζώνη όπου παραχωρήθηκαν προσφυγικά βιομηχανικά οικοπέδα. Η πρώην «Ανατολική Ταππουργία» ανήκει σε εκείνη την εποχή και σήμερα περιλαμβάνει διάφορες φάσεις οικοδόμησης. Μορφολογικά, το πιο ενδιαφέρον τμήμα είναι το Υφαντήριο, η μεγαλύτερη κτιριακή μονάδα, με τις

χαρακτηριστικές ασύμμετρες διρριχτές στέγες και των διαφώτιστων (skylights). Για τους ερευνητές, το συγκρότημα είναι «ιστορικός τόπος», αφού τεκμηριώνει την εγκατάσταση στην Ελλάδα της ταππουργίας ως συνέχεια των παραδοσιακών δραστηριοτήτων της Μικράς Ασίας. Ιδρύθηκε το 1923 από τον Γ. Β. Μαυρολέοντα και τους αδελφούς Βαϊανούς. Οι τελευταίοι μετέφεραν την επιχείρηση που διατηρούσαν στη Σίλη Ικονίου. Το 1928 η κρίση στην ταππουργία οδηγεί στον εκπλειστηριασμό. Από το 1934, το συγκρότημα πουλήθηκε στην εταιρεία

«Αφροδίτη» (με παράδοση στα μεταξωτά ως το 1960) με την επωνυμία «Ελληνική Μεταξοβιομηχανία Α.Ε.».

Επιπλέον, το εν λόγω βιομηχανικό συγκρότημα αποτελεί κατά τους ερευνητές το πρωτογενές κύτταρο της ευρύτερης βιομηχανικής ανάπτυξης της περιοχής. Εκεί, εντοπίζονται πτυχές της ανοδικής πορείας της κλωστοϋφαντουργίας που έμελλε να σφραγίσει την ευρύτερη ακτίνα της Νέας Ιωνίας, όπως αντιστοίχως τη Νάουσα στη Βόρεια Ελλάδα.

Νέες χρήσεις

Ο Δήμος της Νέας Ιωνίας έχει προχωρήσει σε έργα συντήρησης ενός τμήματος που αφήνει εκτός διατήρησης το σημαντικότερο και παλαιότερο τμήμα του συνόλου. Το ελληνικό τμήμα TICCIH (που ασχολείται με τη βιομηχανική κληρονομιά) εκτιμά πως μπορούν να αποδοθούν νέες χρήσεις. «Παρόμοιες προτάσεις», καταλήγει η έκθεση του TICCIH, «έχουν υλοποιηθεί για την προστασία βιομηχανικών μνημείων στην Ελλάδα και στην υπόλοιπη Ευρώπη και είμαστε βέβαιοι ότι ο Δήμος της Νέας Ιωνίας θα είναι περήφανος στο μέλλον για τη διατήρηση του συνόλου της «Ανατολικής Ταππουργίας» ως ενός σημαντικού μνημείου - σημείου αναφοράς του Δήμου, όπως ο Δήμος της Εδεσσας είναι περήφανος για τη διατήρηση του παλιού Καναβουργείου και ο Δήμος Νεάπολης Θεσσαλονίκης για τη διατήρηση του Μεταξοϋφαντουργείου «Ήλιος». Η βιομηχανική ιστορία της Ελλάδας εξακολουθεί και υποτιμάται.

ΝΙΚΟΣ ΒΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ελληνικά έργα των ΔΗΠΕΘΕ στο Εθνικό

ΡΟ «Χωρίς ελληνικό έργο δεν υπάρχει θέατρο». Τα λόγια του Κουν έρχεται να επιβεβαιώσει ο Μάιος, «Μήνας των Εθνικών» στο Εθνικό Θέατρο, α-

κει ρόλος για σας» η «Ο Παρασκευάς», που παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Αθήνα. «Ενα εγκαταλειμμένο εργοστάσιο στην άκρη της πόλης. Ο Παρασκευάς, άνεργος αθηναίος, τρυφερός, επανα-

μαύρο βαρκάρη. Ηρθε μικρός από την Αφρική, σαν τα απόδημτα πουλιά, γι' αυτό τον έβγαλαν Χελιδανάκη. Ομως αυτός δεν θέλησε να ξαναφύγει. Τόσο πολύ αγάπησε την πόλη και τους ανθρώπους

ισης και γυχρονισμού

αι ο ίδιος ο Στέλιος Ράμφος, η οποία εκτείνονται από την ιστορία της ζωγραφικής, το πώς ήρθε η παγκόσμια φιλοσοφία στην Ελλάδα, το ρωσικό στοχασμό πριν από την επανάσταση, την πρώτη ερωτική ιστορία που καταγράφεται στην ιστορία της λογοτεχνίας και κείμενα του προσηλυτισμού ποικίλους αποτελούν τον κορμό των έργων της σειράς.

Το κλειδί της σειράς δεν είναι η επιθυμία μακροζωίας της, αλλά η ζωή των ζωντανών της. Μας ενδιαφέρει η σχέση με το χρόνο πλατύτερα. Γιατί θέλουμε, και μέσω των βιβλίων, να βοηθήσουμε την ενεργό μνήμη και όχι τη νοσταλγία», είπε ο Στέλιος Ράμφος.

Τη γλωσσική επιμέλεια των κειμένων έχει η Ντίνα Σαμοθράκη και η συλλογή φιλοτεχνεί ο Αλέξης Κυριακός. Όσο για τα επόμενα βιβλία της σειράς, έχει τελειώσει ήδη η συγγραφή του Ταλμούδ, ενώ, όπως ανακοινώθηκε ο εκδότης του είναι ο Γιώργος Χατζηνικιάς, «θα κυκλοφορήσουμε στην περιοχή της γειτονιάς». Εν τέλει, επιθυμία των συγγραφέων είναι η σειρά «να συμβάλει στην αγωνία για έναν πνευματικό αναστασισμό». Όσο για την ανταπόκριση του κοινού, γίνεται «όλο και πιο παγιωμένη».

Απειλή για τη βιομηχανική ιστορία της Νέας Ιωνίας

ΠΑΡΑΔΟΣΗ Από τα παλαιότερα και πλέον ιστορικά βιομηχανικά συγκροτήματα της Νέας Ιωνίας, η πρώην «Ανατολική Ταππουργία» και μετέπειτα «Ελληνική Μεταξοβιομηχανία» κινδυνεύει άμεσα με κατεδάφιση. Σήμερα επίκειται η συζήτηση του θέματος στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων για να εξεταστεί αν το συγκρότημα θα χαρακτηριστεί ιστορικό διατηρητέο μνημείο. Η πρώην «Ανατολική Ταππουργία», χτισμένη στο οικοδομικό τετράγωνο 150 του προσφυγικού συνοικισμού, συνδέεται με την ταππουργική παράδοση των Μικρασιατών που μεταφέρθηκε στην Ελλάδα μετά το 1922 και τη βιομηχανική ανάπτυξη της Νέας Ιωνίας, του Περιστερίου και άλλων βορείων περιοχών της Αθήνας στη διάρκεια του Μεσοπολέμου.

Πολλές φωνές υποστήριξης του αιτήματος για διατήρηση του συνόλου του συγκροτήματος έχουν υψωθεί. Εμπειριστατωμένη τεκμηρίωση έχει συντάξει η αρχιτέκτων Ολγα Τραγανού-Δελγιάννη, πρόεδρος του ελληνικού τμήματος TICCIH καθώς και οι αρχιτέκτονες Ολγα Βογιατζόγλου και Ελένη Μαϊστρου, οι οποίες υπογράφουν μαζί με άλλες δύο ερευνήτριες (Ε. Καραθανάση και Μ. Καλιτζίδου) τη μελέτη «Η Βιομηχανική Κληρονομιά της Νέας Ιωνίας» (που κυκλοφόρησε πρόσφατα από το Πολιτιστικό Ίδρυμα ΕΤΒΑ, πλέον Ομίλου Πειραιώς). Στηρίζει προβάλλει και η Ελληνική Εταιρεία καθώς και εξειδικευμένοι σε θέματα βιομηχανικής κληρονομιάς μελετητές, όπως ο αρχιτέκτων Νίκος Μπελαβίλας,

Μερική άποψη του βιομηχανικού συγκροτήματος της Ανατολικής Ταππουργίας, προσφυγική μνήμη της Νέας Ιωνίας, που κινδυνεύει με αφανισμό.

συγκροτώντας μια επιστημονική ομάδα. Κύριες αιχμές των αιτούντων τη διατήρηση του συγκροτήματος είναι η υψηλή ιστορική αξία του χώρου. Η Νέα Ιωνία ορίστηκε ως ταππουργικό κέντρο από την Επιτροπή Αποκατάστασης Προσφύγων και καθορίστηκε Βιομηχανική Ζώνη όπου παραχωρήθηκαν προσφυγικά βιομηχανικά οικοπέδα. Η πρώην «Ανατολική Ταππουργία» ανήκει σε εκείνη την εποχή και σήμερα περιλαμβάνει διάφορες φάσεις οικοδόμησης. Μορφολογικά, το πιο ενδιαφέρον τμήμα είναι το Υφαντήριο, η μεγαλύτερη κτιριακή μονάδα, με τις

χαρακτηριστικές ασύμμετρες διρρηχτές στέγες και των διαφωτιστών (skylights). Για τους ερευνητές, το συγκρότημα είναι «ιστορικός τόπος», αφού τεκμηριώνει την εγκατάσταση στην Ελλάδα της ταππουργίας ως συνέχεια των παραδοσιακών δραστηριοτήτων της Μικράς Ασίας. Ιδρύθηκε το 1923 από τον Γ. Β. Μαυρολέοντα και τους αδελφούς Βαϊανούς. Οι τελευταίοι μετέφεραν την επιχείρηση που διατηρούσαν στη Σίλη Ικονίου. Το 1928 η κρίση στην ταππουργία οδηγεί στον εκπλειστηριασμό. Από το 1934, το συγκρότημα πουλήθηκε στην εταιρεία

«Αφροδίτη» (με παράδοση στα μεταξωτά ως το 1960) με την επωνυμία «Ελληνική Μεταξοβιομηχανία Α.Ε.».

Επιπλέον, το εν λόγω βιομηχανικό συγκρότημα αποτελεί κατά τους ερευνητές το πρωτογενές κύτταρο της ευρύτερης βιομηχανικής ανάπτυξης της περιοχής. Εκεί, εντοπίζονται πτυχές της ανοδικής πορείας της κλωστοϋφαντουργίας που έμελλε να σφραγίσει την ευρύτερη ακτίνα της Νέας Ιωνίας, όπως αντιστοίχως τη Νάουσα στη Βόρεια Ελλάδα.

Νέες χρήσεις

Ο Δήμος της Νέας Ιωνίας έχει προχωρήσει σε έργα συντήρησης ενός τμήματος που αφήνει εκτός διατήρησης το σημαντικότερο και παλαιότερο τμήμα του συνόλου. Το ελληνικό τμήμα TICCIH (που ασχολείται με τη βιομηχανική κληρονομιά) εκτιμά πως μπορούν να αποδοθούν νέες χρήσεις. «Παρόμοιες προτάσεις», καταλήγει η έκθεση του TICCIH, «έχουν υλοποιηθεί για την προστασία βιομηχανικών μνημείων στην Ελλάδα και στην υπόλοιπη Ευρώπη και είμαστε βέβαιοι ότι ο Δήμος της Νέας Ιωνίας θα είναι περήφανος στο μέλλον για τη διατήρηση του συνόλου της «Ανατολικής Ταππουργίας» ως ενός σημαντικού μνημείου - σημείου αναφοράς του Δήμου, όπως ο Δήμος της Εδεσσας είναι περήφανος για τη διατήρηση του παλιού Καναβουργείου και ο Δήμος Νεάπολης Θεσσαλονίκης για τη διατήρηση του Μεταξοϋφαντουργείου «Ήλιος». Η βιομηχανική ιστορία της Ελλάδας εξακολουθεί και υποτιμάται.

ΝΙΚΟΣ ΒΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ελληνικά έργα των ΔΗΠΕΘΕ στο Εθνικό

ΠΟ «Χωρίς ελληνικό έργο δεν υπάρχει θέατρο». Τα λόγια του Κουν έρχεται να επιβεβαιώσει ο Μάιος, «Μήνας των Εθνικών Θεάτρων, α-

χει ρόλος για σας» η «Ο Παρασκευάς», που παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Αθήνα. «Ένα εγκαταλειμμένο εργοστάσιο στην άκρη της πόλης. Ο Παρασκευάς, άνεργος πλοιοκτήτης, τρυφερός, επανα-

μαύρο βαρκάρη. Ήρθε μικρός από την Αφρική, σαν τα αποδημητικά πουλιά, γι' αυτό τον έβγαλαν Χελιδωνάκη. Ομως αυτός δεν θέλησε να ξαναφύγει. Τόσο πολύ αγάπησε την πόλη και τους ανθρώπους

ισης και χρονισμού

και ο ίδιος ο Στέλιος Ράμφος, για που εκτείνονται από την ιστορία της ζωγραφικής, το πώς ήρθε η παλαιά φιλοσοφία στην Ελλάδα, το ρωσικό στοχασμό πριν από την επανάσταση, την πρώτη ερωτική ιστορία που καταγράφεται στην ιστορία της λογοτεχνίας και κείμενα που προβληματισμού ποικίλους αποτελούν τον κορμό των έργων της σειράς.

Η κριτική της σειράς δεν εγείρει τη μακροζωία της, αλλά τη ζωντάνια της. Μας ενδιαφέρει η σχέση με το χρόνο πλατύτερα. Γιατί θέλουμε, και μέσω των βιβλίων, να βοηθήσουμε την ενεργό μνήμη και όχι τη νοσταλγία, είπε ο Στέλιος Ράμφος.

Τη γλωσσική επιμέλεια των κειμένων έχει η Ντίνα Σαμοθράκη και η Άννα Φίλοτεχνει ο Αλέξης Κυριακός. Όσο για τα επόμενα βιβλία της σειράς, έχει τελειώσει ήδη η συγγραφή του Ταλμούδ, ενώ, όπως ανακοινώθηκε ο εκδότης του είναι ο Γιώργος Χατζηακώβου, «θα κυκλοφορήσουμε στην περιοχή της γενέτειράς μας». Εν τέλει, επιθυμία των συγγραφέων είναι η σειρά «να συμβάλει στην αγωνία για έναν πνευματικό αναστασιολόγισμό». Όσο για την ανταπόκριση του κοινού, γίνεται «όλο και πιο απαιτητική».

Απειλή για τη βιομηχανική ιστορία της Νέας Ιωνίας

ΠΑΡΑΔΟΣΗ Από τα παλαιότερα και πλέον ιστορικά βιομηχανικά συγκροτήματα της Νέας Ιωνίας, η πρώην «Ανατολική Ταπητουργία» και μετέπειτα «Ελληνική Μεταξοβιομηχανία» κινδυνεύει άμεσα με κατεδάφιση. Σήμερα επικρατεί η συζήτηση του θέματος στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων για να εξεταστεί αν το συγκρότημα θα χαρακτηριστεί ιστορικό διατηρητέο μνημείο. Η πρώην «Ανατολική Ταπητουργία», χτισμένη στο οικοδομικό τετράγωνο 150 του προσφυγικού συνοικισμού, συνδέεται με την ταπητουργική παράδοση των Μικρασιατών που μεταφέρθηκε στην Ελλάδα μετά το 1922 και τη βιομηχανική ανάπτυξη της Νέας Ιωνίας, του Περισσοῦ και άλλων βορείων περιοχών της Αθήνας στη διάρκεια του Μεσοπολέμου.

Πολλές φωνές υποστήριξης του αιτήματος για διατήρηση του συνόλου του συγκροτήματος έχουν υψωθεί. Εμπειριστικωμένη τεκμηρίωση έχει συντάξει η αρχιτέκτων Ολγα Τραγανού-Δελιγιάννη, πρόεδρος του ελληνικού τμήματος TICCIH καθώς και οι αρχιτέκτονες Ολγα Βογιατζόγλου και Ελένη Μαϊστρου, οι οποίες υπογράφουν μαζί με άλλες δύο ερευνήτριες (Ε. Καραθανάση και Μ. Καλιτζίδου) τη μελέτη «Η Βιομηχανική Κληρονομιά της Νέας Ιωνίας» (που κυκλοφόρησε πρόσφατα από το Πολιτιστικό Ίδρυμα ΕΤΒΑ, πλέον Ομίλου Πειραιώς). Στηρίζουν προβάλλει και η Ελληνική Εταιρεία καθώς και εξειδικευμένοι σε θέματα βιομηχανικής κληρονομιάς μελετητές, όπως ο αρχιτέκτων Νίκος Μπελαβίλας,

Μερική άποψη του βιομηχανικού συγκροτήματος της Ανατολικής Ταπητουργίας, προσφυγική μνήμη της Νέας Ιωνίας, που κινδυνεύει με αφανισμό.

συγκροτώντας μια επιστημονική θωράκιση. Κύριες αιχμές των αιτούντων τη διατήρηση του συγκροτήματος είναι η υψηλή ιστορική αξία του χώρου. Η Νέα Ιωνία ορίστηκε ως ταπητουργικό κέντρο από την Επιτροπή Αποκατάστασης Προσφύγων και καθορίστηκε Βιομηχανική Ζώνη όπου παραχωρήθηκαν προσφυγικά βιομηχανικά οικοπέδα. Η πρώην «Ανατολική Ταπητουργία» ανήκει σε εκείνη την εποχή και σήμερα περιλαμβάνει διάφορες φάσεις οικοδόμησης. Μορφολογικά, το πιο ενδιαφέρον τμήμα είναι το Υφαντήριο, η μεγαλύτερη κτιριακή μονάδα, με τις

χαρακτηριστικές ασύμμετρες διρριχτές στέγες και των διαφωτιστών (skylights). Για τους ερευνητές, το συγκρότημα είναι «ιστορικός τόπος», αφού τεκμηριώνει την εγκατάσταση στην Ελλάδα της ταπητουργίας ως συνέχεια των παραδοσιακών δραστηριοτήτων της Μικράς Ασίας. Ιδρύθηκε το 1923 από τον Γ. Β. Μαυρολέοντα και τους αδελφούς Βαϊανούς. Οι τελευταίοι μετέφεραν την επιχείρηση που διατηρούσαν στη Σίλη Ικονίου. Το 1928 η κρίση στην ταπητουργία οδήγησε στον εκπλειστηριασμό. Από το 1934, το συγκρότημα πουλήθηκε στην εταιρεία

«Αφροδίτη» (με παράδοση στα μεταξωτά ως το 1960) με την επωνυμία «Ελληνική Μεταξοβιομηχανία Α.Ε.».

Επιπλέον, το εν λόγω βιομηχανικό συγκρότημα αποτελεί κατά τους ερευνητές το πρωτογενές κύτταρο της ευρύτερης βιομηχανικής ανάπτυξης της περιοχής. Εκεί, εντοπίζονται πιυχές της ανοδικής πορείας της κλωστοϋφαντουργίας που έμελλε να σφραγίσει την ευρύτερη ακτίνα της Νέας Ιωνίας, όπως αντιστοίχως τη Νάουσα στη Βόρεια Ελλάδα.

Νέες χρήσεις

Ο Δήμος της Νέας Ιωνίας έχει προχωρήσει σε έργα συντήρησης ενός τμήματος που αφήνει εκτός διατήρησης το σημαντικότερο και παλαιότερο τμήμα του συνόλου. Το ελληνικό τμήμα TICCIH (που ασχολείται με τη βιομηχανική κληρονομιά) εκτιμά πως μπορούν να αποδοθούν νέες χρήσεις. «Παρόμοιες προτάσεις», καταλήγει η έκθεση του TICCIH, «έχουν υλοποιηθεί για την προστασία βιομηχανικών μνημείων στην Ελλάδα και στην υπόλοιπη Ευρώπη και είμαστε βέβαιοι ότι ο Δήμος της Νέας Ιωνίας θα είναι περήφανος στο μέλλον για τη διατήρηση του συνόλου της «Ανατολικής Ταπητουργίας» ως ενός σημαντικού μνημείου - σημείου αναφοράς του Δήμου, όπως ο Δήμος της Εδεσσας είναι περήφανος για τη διατήρηση του παλιού Κανναβουργείου και ο Δήμος Νεάπολης Θεσσαλονίκης για τη διατήρηση του Μεταξοϋφαντουργείου «Ήλιος». Η βιομηχανική ιστορία της Ελλάδας εξακολουθεί και υποτιμάται.

ΝΙΚΟΣ ΒΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ελληνικά έργα των ΔΗΠΕΘΕ στο Εθνικό

ΠΟ «Χωρίς ελληνικό έργο δεν υπάρχει θέατρο». Τα λόγια του Κουν έρχεται να επιβεβαιώσει ο Μάιος, «Μήνας των Εθνικών» στο Εθνικό Θέατρο, α-

χει ρόλος για σας» η «Ο Παρασκευάς», που παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Αθήνα. «Ένα εγκαταλειμμένο εργοστάσιο στην άκρη της πόλης. Ο Παρασκευάς, άνεργος νηοποιός, τρυφερός, επανα-

μαύρο βαρκάρη. Ηρθε μικρός από την Αφρική, σαν τα αποδημητικά πουλιά, γι' αυτό τον έβγαλαν Χελιδανάκη. Όμως αυτός δεν θέλησε να ξαναφύγει. Τόσο πολύ αγάπησε την πόλη και τους ανθρώπους

